

การศึกษาอาคารศิลปะในเชิงวัฒนธรรม : ไทลื้อ รีสอร์ท

STUDY OF CULTURAL ART BUILDING: THAI LUE RESORT

อรยา แก้วสุข

ORRAYA KAEWSUK

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2562

การศึกษาอาคารศิลปะในเชิงวัฒนธรรม : ไทลื้อ รีสอร์ท

STUDY OF CULTURAL ART BUILDING: THAI LUE RESORT

อรยา แก้วสุข

ORRAYA KAEWSUK

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2562

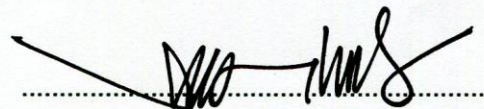
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาอาคารศิลปะในเชิงวัฒนธรรม : ไทลื้อ รีสอร์ท
ชื่อนักศึกษา นางสาว อรยา แก้วสุข
หลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา 2562
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรรยา ผลประเสริฐ

คณะกรรมการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

ประธานคณะกรรมการ	
อาจารย์ ชีรบูลย์ พิศาลอภิพงศ์	
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
อาจารย์ จรรยา ผลประเสริฐ	อาจารย์ วิญญู อาจารย์รักษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิยะ ไล่หลีกพาล	อาจารย์ พรรษิษฐ์ ต่อสุวรรณ
อาจารย์ กรรณิกา สงวนสินธุกุล	อาจารย์ ปิติ ศสาสตราหา

โดยคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและผ่านการสอบแล้ว
เมื่อวันที่ 11 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(อาจารย์ ชีรบูลย์ พิศาลอภิพงศ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 17 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาอาคารศิลปะในเชิงวัฒนธรรม : ไทลื้อ รีสอร์ท

นักศึกษา : อรยา แก้วสุข อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ จรรยา ผลประเสริฐ

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ ไทลื้อรีสอร์ท อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน เป็นโครงการที่จัดทำขึ้น เพื่อการตอบสนองนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเพิ่มจำนวนที่พักแรม ให้เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเป็นการตอบสนอง แนวคิด การเพิ่มมูลค่า ให้กับ การท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

โครงการไทลื้อรีสอร์ท เป็นโครงการที่มุ่งเน้นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน และ การทำสปา ตั้งอยู่ อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน อยู่ใกล้กับ หมู่บ้านไทลื้อ บ้านดอนมูล ซึ่งเป็นหมู่บ้านไทลื้อที่คงความเป็นไทลื้อไว้ และมีการเป็นอยู่แบบไทลื้อให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งทางโครงการได้นำ กิจกรรม หรือการเป็นอยู่แบบไทลื้อมา ผสมผสานกับโครงการ ให้ผู้ที่เข้ามาใช้โครงการ ได้ใช้ บริการอีกด้วย

ผลงานการออกแบบโดยออกแบบตามแนวคิดเบื้องต้นในการออกแบบและวางผังตามสภาพภูมิประเทศ โดยคำนึงถึง สภาพแวดล้อม และนำองค์ประกอบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นบางส่วนเข้ามาประยุกต์ใช้ในโครงการเพื่อให้สอดคล้องกับสถาปัตยกรรมดั้งเดิม และมีการนำวัสดุในท้องถิ่นเข้ามาใช้กับตัวโครงการ ทำให้โครงการเป็นสถาปัตยกรรมที่ยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือ ในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ทั้งในส่วนภาคการศึกษาข้อมูลและภาคออกแบบจาก บุคคลและหน่วยงาน ต่างๆที่เกี่ยวข้องซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณในความเมตตากรุณาความเสียสละ ที่มีต่อข้าพเจ้าตลอดเวลาใน การศึกษาออกแบบวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม จนสำเร็จลุล่วง เป็นผลงานวิทยานิพนธ์การออกแบบ ทางสถาปัตยกรรมที่สมบูรณ์ได้แก่

บิดา-มารดา และครอบครัว	(ผู้สนับสนุนหลัก)
อาจารย์ จรรยา ผลประเสริฐ	(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)
อาจารย์ ปิยะไฉ่เหล็กพาล	(อาจารย์ตรวจวิทยานิพนธ์)
อาจารย์ กรรณิกา สงวนสินธุกุล	(อาจารย์ตรวจวิทยานิพนธ์)
อาจารย์ พรรษิษฐ์ ต่อสุวรรณ	(คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ)
อาจารย์ ปิติ ศาสตราวหา	(คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ)
อาจารย์ วิญญู อาจารย์รักษา	(คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของการศึกษา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.4 ขั้นตอนการศึกษา.....	3
1.5 ประโยชน์ของโครงการ.....	3
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ประวัติและความเป็นมาของชาวไทลื้อ.....	4
2.2 ประวัติศาสตร์ไทลื้อสิบสองปันนา.....	8
2.3 สถาปัตยกรรมไทลื้อ.....	9
2.4 ผ้าทอไทลื้อ.....	11
2.5 เนื้อหาเบื้องต้น โรงแรม รีสอร์ท.....	12
2.6 ความรู้เกี่ยวกับสปา.....	16
บทที่ 3 กระบวนการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล.....	22
3.1 ประเด็นการศึกษาทางสถาปัตยกรรม.....	22
3.2 กระบวนการแนวความคิดในการออกแบบขั้นที่ 1.....	25
3.3 แนวความคิดในการออกแบบขั้นที่ 2.....	27

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การประยุกต์ใช้งานสถาปัตยกรรม	28
4.1 การวิเคราะห์ทำเลที่ตั้ง	28
4.2 การวิเคราะห์สถานการณ์ข้อมูล : ด้านเศรษฐกิจ	32
4.3 การเลือกที่ตั้งโครงการ	34
4.4 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของโครงการ	37
4.5 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย	40
4.6 องค์ประกอบหลักของโครงการ	41
4.7 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของโครงการ	43
4.8 สรุปที่ว่างเพื่อการใช้สอยของโครงการ	48
4.9 พื้นที่ใช้สอย	48
4.10 แนวความคิดกระบวนการดำเนินงานออกแบบ	50
4.11 ภาพแสดงโมเดล	75
บทที่ 5 สรุปการประยุกต์ใช้ในงานออกแบบ	78
5.1 สรุปผลการศึกษา	78
5.2 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	79
บรรณานุกรม	82
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	83

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงตาราง ที่อาศัยสองฝั่งแม่น้ำโขง.....	4
ตารางที่ 2.2 แสดงตารางการกระจายตัวในพื้นที่.....	6
ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก	43
ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนองค์ประกอบรอง.....	44
ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนสนับสนุน.....	44
ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริหารโครงการ	45
ตารางที่ 4.5 ตารางแสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการพิเศษ.....	46
ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการโครงการ.....	47
ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนที่จอดรถ.....	47
ตารางที่ 4.8 ตารางสรุปพื้นที่ใช้สอยของโครงการ.....	48

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงไถลื้อในประเทศจีน.....	5
ภาพที่ 2.2 แสดงการอพยพจากจีนไปประเทศต่างๆ.....	6
ภาพที่ 2.3 การแต่งกายของคนไถลื้อ.....	7
ภาพที่ 2.4 แสดง เสาใจบ้าน.....	9
ภาพที่ 2.5 แสดงหอเสื่อบ้านโคกกะ.....	9
ภาพที่ 2.6 แสดงเรือนไถลื้อที่ลึบสองปันนา.....	10
ภาพที่ 2.7 บ้านไถลื้อ หนองบัว จ.น่าน.....	10
ภาพที่ 2.8 ผังบ้านฟ่อเรือน อินันชัย.....	10
ภาพที่ 2.9 แสดงวัดไถลื้อ ลึบสองปันนา.....	11
ภาพที่ 2.10 แสดงวัดหนองบัว จ.น่าน.....	11
ภาพที่ 2.11 ผ้าซิ่น ผ้าหลบ ผ้าห่ม ตุ้งไถลื้อ ผ้าเช็ดน้อย ผ้าเช็ดหลวง.....	11
ภาพที่ 2.12 แสดงวิถีชีวิตแบบไถลื้อ.....	12
ภาพที่ 3.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ.....	23
ภาพที่ 3.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบขั้นที่ 1.....	24
ภาพที่ 3.3 แสดงแนวความคิดในการออกแบบขั้นที่ 1.....	25
ภาพที่ 3.4 แสดงลักษณะรูปแบบหมู่บ้านไถลื้อ.....	26
ภาพที่ 3.5 แสดงลักษณะบ้านไถลื้อ.....	27
ภาพที่ 3.6 แสดง Process.....	28
ภาพที่ 3.7 แสดง Mood & Tone.....	28
ภาพที่ 4.1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศ และจำนวนการเข้าพักแรม.....	34
ภาพที่ 4.2 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และจำนวนการเข้าพักแรม.....	34
ภาพที่ 4.3 แสดงพื้นที่ตั้ง 3 พื้นที่.....	35
ภาพที่ 4.4 แสดงที่ตั้งโครงการ SITE 1.....	36
ภาพที่ 4.5 แสดงที่ตั้งโครงการ SITE 2.....	36
ภาพที่ 4.6 แสดงที่ตั้งโครงการ SITE 3.....	37
ภาพที่ 4.7 แสดงที่ตั้งโครงการ อำเภอท่าวังผา.....	38

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.8 แสดงทิศทาง แดด ลม ฝน.....	39
ภาพที่ 4.9 แสดงมุมมองที่ตั้งของโครงการ.....	39
ภาพที่ 4.10 แสดงการเข้าถึง.....	40
ภาพที่ 4.11 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวรอบ SITE.....	40
ภาพที่ 4.12 แสดงเส้นทางจาก SITE สู่หมู่บ้านไทลื้อหนองบัว.....	41
ภาพที่ 4.13 แสดง Function Diagram ภายในโครงการ.....	41
ภาพที่ 4.14 การเชื่อมต่อของโปรแกรมในโครงการ.....	48
ภาพที่ 4.15 การวิเคราะห์กลุ่มผู้ใช้และพฤติกรรม.....	49
ภาพที่ 4.16 Function Diagram	49
ภาพที่ 4.17 แสดงแนวคิดในการออกแบบ 1.....	50
ภาพที่ 4.18 แสดงแนวคิดในการออกแบบ 2.....	50
ภาพที่ 4.19 แสดงแนวคิดในการออกแบบ 3.....	51
ภาพที่ 4.20 แสดงแนวคิดในการออกแบบ 4.....	51
ภาพที่ 4.21 แสดงแนวคิดในการออกแบบ 5.....	52
ภาพที่ 4.22 แสดงแนวคิดในการออกแบบ 6.....	52
ภาพที่ 4.23 แสดงการพัฒนาโมเดล 1-4	56
ภาพที่ 4.24 แสดงผังผังชั้น 1-2 แบบร่างครั้งที่ 3.....	57
ภาพที่ 4.25 แสดงรูปด้าน แบบร่างครั้งที่ 3.....	57
ภาพที่ 4.26 แสดงมุมมองภายในโครงการ แบบร่างครั้งที่ 3.....	57
ภาพที่ 4.27 แสดง lay-Out.....	58
ภาพที่ 4.28 แสดง lay-out plan A.....	58
ภาพที่ 4.29 แสดง lay-Out plan B.....	59
ภาพที่ 4.30 แสดง ทัศนียภาพภายนอกโครงการ.....	60
ภาพที่ 4.31 แสดงทัศนียภาพด้านหน้าโครงการ.....	61
ภาพที่ 4.32 แสดงทัศนียภาพชั้น 2 ของส่วนบริการ.....	61
ภาพที่ 4.33 แสดงมุมมองภายในโครงการ.....	62
ภาพที่ 4.34 แสดงมุมมองภายในโครงการ.....	62
ภาพที่ 4.35 แสดงมุมมองภายในโครงการระหว่างทางเดิน.....	63
ภาพที่ 4.36 แสดงมุมมองภายในโครงการระหว่างห้องพัก.....	63
ภาพที่ 4.37 แสดงทัศนียภาพภายในโครงการส่วนของลานกิจกรรม.....	64

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.38 แสดงมุมมองภายในโครงการส่วนของทางเดิน.....	64
ภาพที่ 4.39 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วนRECEPTION.....	65
ภาพที่ 4.40 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วนSITTINGAREA.....	65
ภาพที่ 4.41 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วน CAFÉ.....	66
ภาพที่ 4.42 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วน EXHIBITION.....	67
ภาพที่ 4.43 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วน RESTAURANT.....	67
ภาพที่ 4.44 แสดง ELEVATION.....	68
ภาพที่ 4.45 แสดง SECTION.....	69
ภาพที่ 4.46 แสดงแบบขยาย ของห้อง family room.....	70
ภาพที่ 4.47 แสดงแบบขยาย ของห้อง family room.....	71
ภาพที่ 4.48 แสดงแบบขยาย ของห้อง Sweet room.....	72
ภาพที่ 4.49 แสดงแบบขยาย ของห้อง Sweet room	73
ภาพที่ 4.50 แสดงแบบขยาย ของห้อง Sweet room.....	74
ภาพที่ 4.51 โมเดล แสดงมุมมอง ภายใน.....	75
ภาพที่ 4.52 โมเดลแสดงมุมมองภายใน.....	76
ภาพที่ 4.53 โมเดลแสดง LAY OUT.....	77
ภาพที่ 5.1 รูปภาพแสดงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(ภาคออกแบบ).....	79
ภาพที่ 5.2 รูปภาพแสดงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(ภาคออกแบบ).....	80
ภาพที่ 5.3 รูปภาพแสดงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(ภาคออกแบบ).....	81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ไทลื้อ หรือ ไตลื้อ เป็นชนเผ่าหนึ่งที่มาจากสิบสองปันนา เข้ามาในประเทศไทยสองสาย สายแรกเข้ามาราว พุทธศักราชที่ 2347 ในสมัยของพระเจ้ากาวิละ เจ้าเมืองเชียงใหม่ ส่วนอีกสายอพยพเข้ามาในราวปี พุทธศักราชที่ 2355 ในสมัยของเจ้าหลวงสุมนเทวราชเจ้าเมืองน่าน และในพุทธศักราช 2399 เจ้าสุริยพงษ์ผริตเดช เจ้าเมืองน่านไปกวาดต้อนชาวไทลื้อมาจากเมืองพง เมืองมาง เมืองหย่วน โดยกวาดต้อนให้มาอยู่ที่เมืองเชียงม่วน จังหวัดพะเยา ปัจจุบันชาวไทลื้อได้อาศัยอยู่ในจังหวัด เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง พะเยา แพร่ น่าน ทุกวันนี้กระแสแห่งกาลเวลาทำให้คนไทลื้อที่เป็นคนรุ่นใหม่ ๆ เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไปจากเดิม หันเห่อสู่กระแสวัฒนธรรมใหม่ ความเป็นตัวตนที่มีมาช้านานกำลังจะเลือนหายไป การอนุรักษ์ไว้เพื่อเผยแพร่ จึงเป็นเรื่องสำคัญกับวัฒนธรรมที่มีมาแต่ช้านานดำรงอยู่ต่อไป

รัฐบาลไทยในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบันนั้นตระหนักและให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการอนุรักษ์ เผยแพร่และให้การสนับสนุนเพื่อเป็นรากฐานทางวัฒนธรรมระดับชาติต่อไป มีการดำเนินนโยบายจัดกรอบและทิศทางของวัฒนธรรมแห่งชาติบรรจุไว้ชัดเจนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ 2540- 2544) รมรงค์ให้ประชาชนชุมชนองค์กรและสถาบันต่าง ๆ เข้าช่วยสนับสนุนให้กิจกรรมอนุรักษ์และส่งเสริมเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมต่างๆของไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศเพื่อเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมรูปแบบดั้งเดิมของไทยลื้อสิบสองปันนา แล้วนำรูปแบบดั้งเดิมมาประยุกต์ใช้เพื่อดำรงสถาปัตยกรรมให้ผสมผสานกับสถาปัตยกรรมแบบใหม่ในปัจจุบัน

1.2.2 เพื่อศึกษาอาคารที่อยู่อาศัยประเภทรีสอร์ตโดยจะศึกษาถึงระบบงานต่างๆของอาคารรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ความสัมพันธ์ ของพื้นที่ใช้สอยทั้งภายในและภายนอกอาคาร

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงการออกแบบที่วางภายในและภายนอกอาคารให้มีความสอดคล้องกับลักษณะจารีตดั้งเดิมและสมัยใหม่ของไทลื้อ

1.2.4 เพื่อศึกษาข้อกำหนดเทศบัญญัติและข้อกฎหมายต่างๆที่มีผลต่องานออกแบบอาคารที่อยู่อาศัยประเภทรีสอร์ต

1.2.5 ศึกษาองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมของคนไทลื้อ ที่เป็นทั้งรูปธรรม และ นามธรรม ที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิต ของคนไทลื้อสู่การตีความและการออกแบบรีสอร์ท

1.2.6 แปรรูปและวิเคราะห์แนวคิดนำไปสู่การออกแบบรีสอร์ท

1.2.7 เพื่อศึกษาข้อมูลการบริการ การจัดการ รูปแบบการบริหาร ความต้องการของ ผู้ใช้งาน และลักษณะอาคารสภาพแวดล้อมโดยรอบ

1.3 ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์

ต้องการขยายศักยภาพของวัฒนธรรมไทลื้อ เพื่อเป็นที่รู้จัก ในเชิงการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ภายในและภายนอกประเทศ เข้ามาเยี่ยมชมรีสอร์ท

1.3.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อการออกแบบ

1.3.1.1 ข้อมูลด้านการตลาด เพื่อหาขนาดและความเป็นไปได้ของโครงการ

1.3.1.2 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงการ

1.3.2 ศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงการ

1.3.2.1 ทางด้านกายภาพ

1.3.2.2 ทางด้านสังคม

1.3.2.3 ทางด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

1.3.3 การศึกษารายละเอียดโครงการ ประเภท ชนิดโรงแรมรีสอร์ท พื้นที่ผู้ใช้อาคาร การดำเนินงานมาตรฐาน เป็นข้อมูลในการออกแบบการวางประโยชน์ใช้สอย วางแผนผังอาคาร ต่างๆ

1.3.4 การประยุกต์ข้อมูลทั้งหมด เพื่อสร้างผลงานการออกแบบทางสถาปัตยกรรม และ ภูมิสถาปัตยกรรม

1.4 ขั้นตอนการศึกษา

โดยผู้วิจัยศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเอกสาร เพื่อค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของพื้นที่รวมถึงการลงพื้นที่ สอบถามผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณหมู่บ้านไทลื้อ บ้านดอนมูล เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของอาคาร โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

1.4.1 รวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยการรวบรวมหนังสือ และประวัติความเป็นมาเพื่อนำมาเปรียบเทียบข้อมูล

1.4.2 ศึกษาการจัดจำแนกรูปแบบที่มีผลต่อสถาปัตยกรรม เพื่อสรุปรูปแบบอาคาร ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบสถาปัตยกรรม

1.4.3 วิเคราะห์ข้อมูล องค์ประกอบสัดส่วนของอาคาร

1.4.4 พัฒนาแนวคิดความคิดเพื่อนำไปสู่การออกแบบ

1.4.5 สังเคราะห์แนวความคิด เชื่อมโยงไปสู่การพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรม

1.5 ประโยชน์ของโครงการ

1.5.1 เพิ่มมูลค่าและคุณภาพของสถานที่ท่องเที่ยว ให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

1.5.2 เป็นสถานที่พักผ่อน พร้อมกับการบริการ กิจกรรม ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ซึ่งทำให้เกิดการผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ

1.5.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น

1.5.4 ส่งเสริมเอกลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมไปถึงการออกแบบโดยใช้วัสดุท้องถิ่นเป็นส่วนประกอบสำคัญ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติและความเป็นมาของชาวไทลื้อ

สิบสองปันนาหรือ ฉินวงพันนาเป็นแคว้นที่อยู่ทางตอนใต้ของมณฑลยูนนานประเทศจีนมีคำแปลอยู่หลายแบบด้วยกันทั้งที่แปลว่ามีพื้นที่อยู่สิบสองพันนาไร่และที่แปลว่า สิบสอง พารา หรือ สิบสองเมืองต้นกำเนิดของไทลื้อในประเทศนั้นมียู่หลายสายด้วยกันคือ

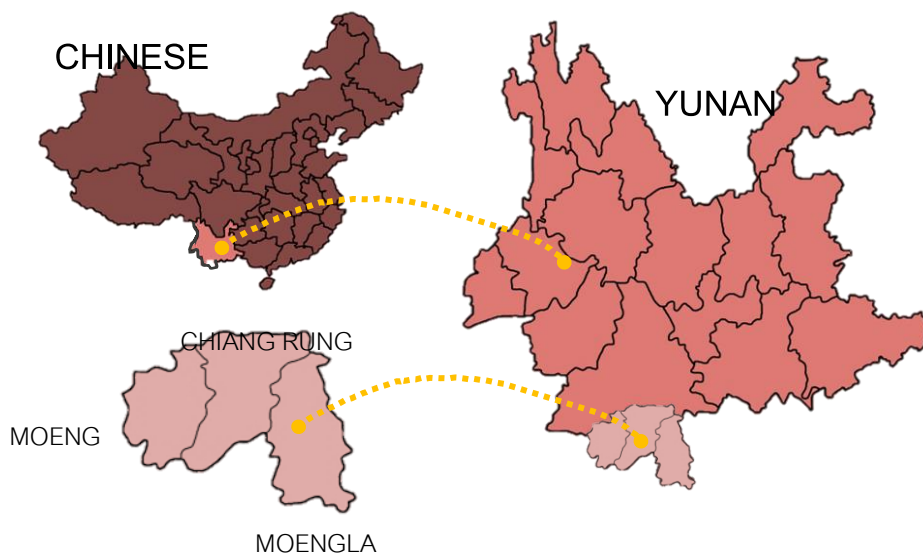
สายแรกเข้ามาในราว พ.ศ 2347 ในสมัยพระเจ้ากาวิละเชียงใหม่ในสมัยนั้นเชียงใหม่ได้ยกทัพไปตีหัวเมืองต่างๆทางเหนือและได้กวาดต้อนชาติไทใหญ่ ไทเขินและอื่นๆมาจากทางเมืองของเมืองหลวง เมืองมาง เมืองยู่ เมืองหลวย มาไว้ที่เชียงใหม่และลำพูนซึ่งต่อมาก็ได้กระจายตัวไปยังที่ต่างๆของภาคเหนือ

ส่วนอีกสายอพยพเข้ามาในราวปี พ.ศ 2355 สมัยเจ้าหลวงสุมนเทวราช เจ้าเมืองน่าน กวาดต้อนมาจากเมืองพง เมืองลำ เมืองหลวงภูคา เมืองแขง มาไว้ที่เมืองน่านและในราวปีพ.ศ 2399 เจ้าสุริยพงษ์ผริตเดช เจ้าน่านก็ได้ยกทัพไปกวาดต้อนเอาชาวลื้อมาจากเมืองพง เมืองมาง เมืองหย่วน มาอีกครั้ง แต่ให้มาอยู่ที่เมืองเชียงม่วนจังหวัดพะเยา ซึ่งต่อมาก็อพยพมาอยู่ที่อำเภอเชียงคำจังหวัดพะเยา ชาวไทลื้ออาศัยอยู่สองฝั่งแม่น้ำโขง คือ ด้านตะวันออกและตะวันตกของแม่น้ำ มีเมืองต่างๆ

ฝั่งตะวันตก	เชียงรุ่ง, เมืองฮ่า, เมืองแซ่, เมืองลู่, เมืองออง, เมืองหลวง, เมืองหุน, เมืองพาน, เมืองเชียงเจิง, เมืองฮาย, เมืองเชียงล่อ และเมืองมาง
ฝั่งตะวันออก	เมืองลำ, เมืองบาง, เมืองฮิง, เมืองปาง, เมืองลา, เมืองวัง, เมืองพง, เมืองหย่วน, เมืองบางและเมืองเชียงทอง (หลวงพระบาง)

ตาราง 2.1 แสดงที่อาศัยสองฝั่งแม่น้ำโขง

STORY

ภาพที่ 2.1 แสดงไทลื้อในประเทศจีน (ที่มา: ผู้วิจัย)

การขยายตัวของชาวไทยลื้อสมัยรัชกาลที่ 24 เจ้าอินเมืองได้เข้าตีเมืองแกน เชียงตุง เชียงแสน และลำน้ำซ่าง กอบกู้บ้านเมืองให้เป็นปึกแผ่น พร้อมทั้งตั้งหัวเมืองไทลื้อเป็นสิบสองเขต เรียกว่า สิบสองปันนา และในยุคนี้ได้มีการอพยพชาวไทยลื้อบางส่วนเพื่อไปตั้งบ้านเรือนปกครองหัวเมืองประเทศราชเหล่านั้น จึงทำให้เกิดการกระจายตัวของชาวไทยลื้อ ในลุ่มน้ำโขงตอนกลาง (รัฐฉานปัจจุบัน) อันประกอบด้วยเมืองยู้ เมืองยอง เมืองหลวย เมืองเชียงแขง เมืองเชียงลาบ เมืองเลน เมืองพะยาก เมืองไฮ เมืองโก และเมืองเชียงทอง (ลำน้ำซ่าง) เมืองแกน (เดียนเบียนฟู)

ชาวไทยลื้อบางส่วนได้อพยพ หรือ ถูกกวาดต้อน ออกจากเมืองเหล่านี้เมื่อประมาณหนึ่งร้อยถึงสองร้อยปีที่ผ่านมา แล้วลงมาตั้งถิ่นฐานใหม่ในประเทศตอนล่าง เช่น พม่า, ลาว และไทย ในสมัยรัชกาลที่ 1 เจ้าฟ้าอัครวรปัญญา (เจ้าผู้ครองนครน่าน) และเจ้าสุมนเทวราช (เจ้าผู้ครองนครน่าน) ยกกองทัพขึ้นไปกวาดต้อนชาวไทยลื้อจากสิบสองปันนามายังเมืองน่าน และเมืองบางส่วนในประเทศลาว และต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 เจ้าสุริยพงษ์ (เจ้าผู้ครองนครน่าน) ก็ได้ยกกองทัพขึ้นไปกวาดต้อนชาวไทยลื้อจากสิบสองปันนามายังเมืองน่าน

ปัจจุบันชาวไทยลื้อกระจายตัวอยู่ที่

ประเทศพม่า	มีแถบเมืองยอง เมืองยู้ เมืองหลวย เมืองเชียงลาบ เมืองไร เมืองพะยาก เมืองโก เมืองโต้น เมืองเลน เชียงตุง
------------	---

ประเทศลาว	เมืองหลวงน้ำทา เมืองหลวงพุกา เมืองบ่อแก้ว ไชยะบูลี (เชียงฮ่อนเชียง เชียงลม หงสา) เมืองหลวงพะบาง
ประเทศไทย	เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน พะเยา ลำปาง แพร่ น่าน
ประเทศเวียดนาม	เมืองถน

ตาราง 2.2 แสดงการกระจายตัวในพื้นที่

ภาพที่ 2.2 แสดงการอพยพจากจีนไปประเทศต่างๆ (ที่มา: ผู้วิจัย)

สำหรับในประเทศไทย

- จังหวัดเชียงราย : อำเภอเชียงราย อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงของ อำเภอเชียงแสน
(ส่วนหนึ่งได้อพยพไปเมืองเชียงรุ่ง เมื่อเกิดสงครามไทยพม่า)
- เชียงใหม่ : อำเภอสะ... อำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันกำแพง กิ่งอำเภอแม่อน
- น่าน : อำเภอเมืองน่าน (ต.ในเวียง บ้านเชียงแขง บ้านเมืองเล็น) อำเภอท่าวังผา

มีชาวไทลื้ออยู่ 5 ตำบลคือ ต.ศรีภูมิ บ้านห้วยเตือ ต.ป่าคา เป็นชาวไทลื้อ ที่มาจากเมืองล้า มี 5 ประกอบด้วยหมู่บ้าน บ้านหนองบัว บ้านดอนแก้ว บ้านต้น ฮ่าง บ้านดอนมูล บ้านแฮะ ตำบลยม มีชาวไทลื้อ 5 หมู่บ้านเป็น ชาวไทลื้อมาจากเมืองเชียงลาบ และเมืองยอง ประกอบด้วย บ้านลอมกลาง บ้านทุ่งฆ้อง บ้านเชียงยี่น บ้านเสี้ยว บ้านหนองช้างแดง ,ต.จอมพระ เป็นชาวไทลื้อที่อพยพมาจากเมืองยองและเมืองยู่มีชาวไทลื้อ 5หมู่บ้าน บ้านถ่อน และถ่อนสอง บ้านยู่ บ้านยู่เหนือ บ้านยู่ใต้ อำเภอบัว เป็นอำเภอที่มี ชาวไทลื้ออยู่มากที่สุด ประกอบด้วย ต.ศิลาเพชรเป็น ชาวไทลื้อที่อพยพ มาจากเมืองยองมี 7 หมู่บ้าน บ้านป่าตอง3หมู่บ้าน บ้านดอนไชย บ้านนาคำ บ้านดอนแก้ว ,ตำบลศิลาแลง เป็นชาวไทลื้อที่อพยพมาจากเมืองยอง บ้าน เกิด บ้านหัวน้ำ บ้านดินตก เป็นต้น

ตำบล วรนคร บ้านดอนแก้ว บ้านร้องแวง บ้านมอน บ้านซอน บ้านป่าลา ตำบลสถาน เป็นชาวไทลื้ออพยพมา จากเมืองเชียงลาบ มี 3 หมู่บ้านนอกนั้น ในยังมีอีกไม่ ต่ำกว่า 20 หมู่บ้านในอำเภอบัว ที่เป็นชาวไทลื้อ อำเภอเชียง กลาง อำเภอสองแคว มีชาวไทยลื้ออาศัยอยู่ที่ ตำบลยอด ที่บ้านปางล้าน บ้านผาสิงห์และบ้านผาลัก อำเภอทุ่งช้าง บ้านงอบ บ้านปอน ห้วยโก้น และส่วนที่อพยพเข้ามาใหม่ ซึ่งจะอยู่ปะปน กับชาวเมืองน่านแถบชายแดน (มีจำนวนมากที่สุด อพยพมาจาก แขวงไชยะบุรี และ สิบสองปันนา)

พะเยา : อำเภอเชียงม่วน อำเภอเชียงคำ (มีจำนวนมาก) อำเภอภูซาง

ลำปาง : อำเภอเมือง อำเภอแม่ทะ

ภาพที่ 2.3 การแต่งกายของคนไทลื้อ

2.2 ประวัติศาสตร์ไทลื้อสิบสองปันนา

ไท หรือ ไต แปลว่า คน ดังนั้นไทลื้อจึงแปลว่าคนลื้อ คนลื้อก็เหมือนคนไทสาขาอื่นๆ มีเรื่องราวความเป็นมามากมาย อาณาจักรเชียงรุ่ง หรือ เมืองลื้อ ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ สุด เขตชายแดนจีน เนื่องจากที่ตัวตั้งอยู่ระหว่างอาณาจักรใหญ่ 2 อาณาจักร คือ ประเทศจีน กับ ประเทศพม่า ทำให้สิบสองปันนาถูกแทรกแซง โดยสองเพื่อนบ้านจนต้องตกเป็นรัฐบริวารการ ของทั้งสองชาติเรื่อยมา สิบสองปันนานั้นแต่เดิมเป็นรัฐบริวารการของประเทศจีนจนกระทั่ง คริสต์ศตวรรษที่ 16 ประเทศพม่าภายใต้การนำของราชวงศ์ตองก่าลงมายังอำนาจเข้ามาทำให้

กลายเป็น"รัฐสองฝ่ายฟ้า" กล่าวคือเป็นทั้งของประเทศจีน และประเทศพม่า เจ้าแผ่นดินจะถูกแต่งตั้งจากราชสำนักของ ประเทศจีน และประเทศพม่า เหตุที่ต้องเป็นรัฐบรรณาการเพราะพระเจ้าแผ่นดินต้องการสร้างความมั่นคงแก่แผ่นดิน ป้องกันการแย่งชิงอำนาจจากเจ้านาย ท้าว ขุน ต่างๆ

ในก่อนยุคคริสต์ศตวรรษที่ 13 นั้นมิได้มีการจดบันทึกใดๆ ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของลื้อ จวบจนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 15 พงศาวดารเชื้อเครือเจ้าแผ่นดินเชียงรุ่งมีบันทึกเรื่องราวต่างๆของพญาเจืองผู้สถาปนาหอคำเชียงรุ่งเถลิงราชสมบัติเป็นปฐมกษัตริย์ แต่ไม่ถือว่าเป็นเอกสารร่วมสมัยหากเป็นเพียงบันทึกย้อนหลังผ่านนิทานปรัมปราและตำนานโบราณ ซึ่งมีเรื่องราวต่างๆและ ความเชื่อต่างๆของไทยลื้อก็ผูกพันกับตำนานเหล่านี้ เช่น **ตำนานข้าสี่แสนหมอนม้า** ก่อนที่คนไทจะมาสร้างอาณาจักร เดิมที่เป็นที่ตั้งของแคว้นแคว้นสามสิบสองขอน (ขวัญ)หมอนม้า ซึ่งชาวไทลื้อจะเรียกข้าสี่แสนหมอนม้าว่า ทำมิละ ซึ่งแปลว่า ทมิพ เพราะดูเป็นพวกป่าเถื่อน ซึ่งข้าสี่แสน หมอนม้า ก็คือ เผ่าปลั่ง ที่พูดภาษาตระกูล ออสโตเอเชียติก สาขา ปะหล่อง ราวลื้อเรียกว่า ข้าม่อน(ม่อน แปลว่า ดอย ข้าม่อน แปลว่า ชาวดอย) แคว้นสามสิบสองขอน(ขวัญ) เมืองคานมีเจ้าผู้ครองแคว้นชื่อ **เจ้าฟ้าสีตา** (บางสำนวนเรียกว่า เจ้าฟ้าสีตาหุทิพย์ เนื่องจาก มี สองตาหลังศีรษะและมีหุทิพย์ มือกินหารและเชี่ยวชาญการรบ) เป็นผู้ครองดินแดนแบ่งการปกครองเป็น 32 ขอน ตำนานเล่าว่าชาวไทลื้อต้องการตั้งถิ่นฐานจึง ต้องต่อสู้แย่งดินแดนแต่ไม่สามารถเอาชนะเจ้าฟ้าสีตา ได้จึงวางแผนทำลาย อิทธิฤทธิ์ แล้วให้พ่อหมอทำพิธี บวงสรวงแหงควายเผือก โดยบนบานว่า ควายตัวนี้ขอเช่นแต่เจ้าฟ้าสีตา จะยกเจ้าฟ้าสีตาเป็นพระเสื่อ เมืองคานและจะสังเวควายเผือกทุกปี พอเสร็จพิธี เจ้าฟ้าสีตาก็สิ้นพระชนม์ บรรดาข้าสี่แสนหมอนม้าก็แตกพ่ายหนีไปอยู่เมืองยอง ซึ่งจากตำนานทำให้เกิดความเชื่อที่ว่า **“เจ้าเรือนตาย กลายเป็น ผีเรือน เจ้าตาย กลายเป็นผีบ้าน เจ้าเมืองตายกลายเป็น เสื่อเมือง”** ตลอดระยะเวลา800กว่าปีที่ผ่านมา เจ้าแผ่นดินเชียงรุ่ง ตั้งแต่พญาเจืององค์ปฐมวฤกษ์ ถึง หม่อมเจ้าคำลือกษัตริย์องค์สุดท้ายรวม 41 รัชกาลล้วนแต่เป็นราชวงศ์อาละโวสวนตาล แต่ไม่มีหลักฐานการบันทึกที่แน่นอน นอกจากเรื่องเล่าที่เป็นตำนานที่เหลือเชื่อ เมื่อกษัตริย์พระองค์นอนแอส (สวรรคต) ก็จะมีการอันเชิญวิญญาณไว้ที่หอเสื่อแผ่นดินที่บ้านสวนคำเพียงแห่งเดียว (มีกฎเกณฑ์อยู่ว่าจะไม่นำพระศพที่สวรรคตแบบผิดปกติมาไว้)และเวลาต้นเดือน 3 ตามปฏิทิน ไทลื้อจะมีการทำพิธี บวงสรวงทุกปี สิ่งที่บ่งบอกถึง อิทธิพลของการนับถือผีของไทลื้อคือการไม่มีท้าวพระยอยู่ที่บ้านเพราะ ถือว่าพระอยู่ที่วัด ที่บ้านจะมีเพียงท้าว ผีเฮิน หรือเทวดาเฮิน ดิอดอยู่บนฝาผนังของห้องนอนของ เจ้าบ้าน และในแต่ละหมู่บ้านก็จะมีหอผีบ้านและในระดับเมืองก็จะมีหอผีเมือง จากอดีตที่ยาวนานคดี

ภาพที่ 2.4 แสดง เสาใจบ้าน

ภาพที่ 2.5 แสดงหอเสื่อบ้านโคกกะ

(ที่มา: วารสารเมืองโบราณ ปีที่ 12 ฉบับที่ 3)

2.3 สถาปัตยกรรมไทลื้อ

2.3.1 เรือนไทลื้อเป็นโครงสร้างแบบเสา และคานมีการวางเสาคอนข้างที่เรือนที่ตั้งอยู่บนเขา จะมีการแทนศิลารับเสาโดยแทนศิลาทำหน้าที่รับโครงสร้างเหมือนเสาต่อม้อ เรือนไทลื้อที่สิบสองปันนา จะมีลักษณะที่ต่างจากรือนไทลื้อที่อาศัยอยู่ภาคเหนือของประเทศไทย เนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่ต่างกัน

ภาพที่ 2.6 แสดงเรือนไทลื้อที่สิบสองปันนา (ที่มา: สถาบันวิจัยสังคม เชียงใหม่)

ภาพที่ 2.7 บ้านไทลื้อ หนองบัว จ.น่าน (ที่มา: สถาบันวิจัยสังคม เชียงใหม่)

จากภาพจะสังเกตเห็นได้ว่าลักษณะเอ็นไทล์สองบันนามีลักษณะหลังคาที่ชันสูงแล้วยังมีชายคา ล้อมรอบอีกหนึ่งชั้นทำให้ดูแล้วมีแต่หลังคาบ้านสาเหตุที่มีการสร้างเช่นนี้เนื่องมาจากสภาพอากาศ ที่มีปริมาณน้ำฝนค่อนข้างมากเวลาฤดูร้อนก็ค่อนข้างร้อนมาก ส่วนลักษณะบ้านไทลื้อ หนองบัว จ.น่าน นั้นจะสังเกตเห็นได้ว่าคล้ายกับเรือนล้านนาทั่วไป มีชานบ้านที่หนึ่งพักผ่อน ราน้ำ เต็น ครัวไฟ(เอ็นไฟ) ยุงข้าว

ภาพ 2.8 ผังบ้านพอเรือน อินันชัย (ที่มา: สถาบันวิจัยสังคม เชียงใหม่)

2.3.2 วัดไทลื้อ ชาวไทลื้อนอกจาก จะมีการ ไหว้ผีแล้วยังนับถือศาสนาพุทธอีกด้วย รูปแบบวัดจะมีลักษณะที่สืบเนื่อง มาจากภูมิอากาศอีกเช่นกันทำให้วัดที่สิบสองปันนาและที่ คำมีรูปแบบที่ต่างกัน เช่น รูปลักษณะของตัว อาคาร ลวดลายต่างของวัด ที่สิบสองปันนาจะไม่มีลวดลายใดๆ

ภาพที่ 2.9 แสดงวัดไทลื้อ สิบสองปันนา (ที่มา: สถาบันวิจัยสังคม เชียงใหม่)

ภาพที่ 2.10 แสดงวัดหนองบัว จ.น่าน (ที่มา: สถาบันวิจัยสังคม เชียงใหม่)

2.4 ผ้าทอไทลื้อ

ล้านนาหรือบริเวณภาคเหนือของประเทศไทย เป็นดินแดนที่มีสิ่งทอของชาวไทย 3กลุ่ม คือ ไทยวน ไทลื้อ ไทลาว ซึ่งลวดลายและวิธีการทอจะมีลักษณะที่เฉพาะตัว นอกจากนี้ชาวไทย

ลื้อแต่ละที่ก็จะมี การแต่งกายที่ต่างกันออกไป อีกด้วย เสื้อของ ผู้หญิงชาวไทลื้อเรียกว่าเสื้อมัด เป็นเสื้อสีดำครามแขน ยาวตัวเสื้อรัดรูป เหวลอยมีสาบเขี้ยวมาผูกติดกันด้วยด้ายดินส่วนเสื้อผู้ชายจะเป็นลักษณะคล้าย เสื้อหม้อห้อมแล้วมีผ้าเช็ดซึ่งทำหน้าที่คล้ายผ้าขาวม้าชาวไทลื้อทั้งชายหญิงจะนิยมโพกผ้าสีขาวที่ ศีรษะแต่ที่เมืองเงินจังหวัดเชียงใหม่จะโพกสีดำ นอกจากจะทอผ้าเพื่อใส่แล้วยังมีการทอผ้าตุ่งหรือ ธงเพื่อนำไปถวายวัดซึ่งมีความเชื่อว่าตุ่งที่ไปถวายวัดจะเป็นผ้าที่คอยช่วยดวงคนที่ถวายจาก ขุมนร

ภาพที่ 2.11 ผ้าซิ่น ผ้าหลบ ผ้าหม้อ ตุ่งไทลื้อ ผ้าเช็ดน้อย ผ้าเช็ดหลวง (ที่มา: สถาบันวิจัยสังคม เชียงใหม่)

ภาพที่ 2.12 แสดงวิถีชีวิตแบบไทลื้อ (ที่มา: ผู้วิจัย)

2.5 เนื้อหาเบื้องต้นโรงแรม รีสอร์ท

2.5.1 ความรู้เกี่ยวกับโรงแรมหรือรีสอร์ท

เป็นโรงแรมที่ออกแบบสภาพแวดล้อมและทัศนียภาพให้เหมาะสมกับการพักผ่อน ส่วนใหญ่จะอยู่ในเมื่อท่องเที่ยวและในพื้นที่ ที่มีทิวทัศน์สวยงามตามธรรมชาติ เช่น ริมทะเล โรงแรมประเภทที่มีพื้นที่เปิดโล่งในตัวโรงแรมค่อนข้างมาก โดยตกแต่งเป็นสระว่ายน้ำ สวนรวมถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับการพักผ่อน เช่น สปาภายในโรงแรมด้วย ปัญหาด้านการตลาดของโรงแรมประเภทนี้คือการมีลูกค้าไม่สม่ำเสมอ ในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวโรงแรม รีสอร์ทจึงมักจัดรายการลดราคาเป็นพิเศษ เพื่อดึงดูดลูกค้าเข้ามาในช่วงฤดูกาล ในเมืองไทย โรงแรมลักษณะนี้พบได้มากแถบจังหวัดชายทะเล

2.5.2 การแบ่งประเภทของโรงแรมหรือรีสอร์ท

2.5.2.1 แบ่งตามที่ตั้งของโรงแรมหรือรีสอร์ท

แบ่งตามที่ตั้งของโรงแรม โรงแรม คือ โรงแรม ตามเมืองใหญ่ ที่มีความสำคัญทางด้านธุรกิจ การค้า การทูต กีฬา หรือการท่องเที่ยวที่มีสถานที่ท่องเที่ยวใน

ลักษณะสถาปัตยกรรมของเมือง หรือการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากสถานที่อื่น โรงแรมในเมืองเล็ก คือโรงแรมที่อยู่ในเมืองห่างจากชุมชนขนาดใหญ่ หรืออยู่ในชนบท ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โรงแรมตากอากาศ คือ โรงแรมที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่นชายหาด ภูเขา แม่น้ำ ไร่ป่า บนยอดเขา เป็นต้น

2.5.2.2 แบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม

- โรงแรมชั้นพิเศษ มีส่วนบริการให้บริการพิเศษ
- โรงแรมชั้นหนึ่ง มีส่วนให้ความสะดวกสบายด้านการบริการที่ครบครัน
- โรงแรมชั้นสอง มีส่วนให้ความสะดวกสบายต่าง ๆ เท่าโรงแรมชั้นหนึ่ง
- โรงแรมชั้นสาม มีส่วนบริการน้อย
 - โรงแรมชั้นสี่ โรงแรมราคาถูกให้บริการเฉพาะค้างคืน

2.5.2.3 แบ่งตามลักษณะการเข้าพัก

- โรงแรมที่ผู้เข้าพักชั่วคราว โรงแรมลักษณะที่ผู้เข้าพักชั่วคราว ส่วนมากจะเป็นนักท่องเที่ยวหรือนักธุรกิจที่มาติดต่อทำธุรกิจ ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ยประมาณ 1 คืน ถึง 7 คืน โรงแรมประเภทนี้จะมีจำนวนมากในเมืองใหญ่ ๆ

- โรงแรมที่ผู้เข้าพักประจำจะเป็นโรงแรมที่ให้เข้าพักในระยะเวลายาว มากกว่าประเภทแรกอาจจะให้เช่าเป็นเวลา 1 เดือน 3 เดือน หรือ 1 ปี เป็นต้น

แบ่งตามจุดประสงค์ของโรงแรม

- โรงแรมประเภทธุรกิจ จะตั้งอยู่ในตัวเมืองในย่านธุรกิจการค้า ซึ่งเป็นบริเวณที่สะดวกต่อการติดต่องานของแขกที่มักเป็นนักธุรกิจ มุ่งขายห้องพักแก่นักธุรกิจเป็นหลักทางโรงแรมได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ไว้พร้อม เช่น บริการอาหารเช้า บริการซัก-รีด ร้านขายของที่ระลึก สระว่ายน้ำ สถานที่จำหน่ายบัตรโดยสารต่าง ๆ

- โรงแรมประจำท่าอากาศยาน ตั้งอยู่ใกล้กับท่าอากาศยาน โดยเฉพาะท่าอากาศยานนานาชาติ ลูกค้ำส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจ หรือเป็นผู้โดยสารเครื่องบินที่จำเป็นต้องพักค้างคืน

- โรงแรมประเภทห้องชุด เป็นโรงแรมที่เพิ่งได้รับการพัฒนาขึ้นมาล่าสุด และกำลังได้รับความนิยมอย่างมาก โรงแรมประเภทนี้จะมีห้องพักเป็นห้องชุดล้วน ๆ คือ จะมีห้องรับแขกแยกออกจากห้องนอนบางแห่งก็อาจจะมีห้องครัวเล็ก ๆ

- โรงแรมประเภทพักอาศัย เป็นธุรกิจโรงแรมที่ผู้พักมักเช่าอยู่เป็นระยะเวลานาน ๆ จึงต้องมีสัญญาเช่าระหว่างกัน

- โรงแรมเพื่อการพักผ่อน (Resort Hotels) บุคคลที่ต้องการพักผ่อน หรือใช้เวลาช่วงวันหยุดพักผ่อนประจำปีจะเลือกพักยังโรงแรมประเภทนี้ ซึ่งโดยมากโรงแรมจะตั้งอยู่ใกล้กับธรรมชาติ หรือเป็นทำเลซึ่งอยู่ ห่างไกลจากชุมชน มีวิวทิวทัศน์สวยงาม เหมาะสำหรับ

นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเพื่อสัมผัสธรรมชาติอย่างแท้จริง การบริการต่างๆของโรงแรมจะเน้นกิจกรรมการบันเทิงด้านการท่องเที่ยวเสริมเข้าไปมากเป็นพิเศษ เช่นการเล่นกอล์ฟ เทนนิส ขี่ม้าเดินป่า โดยเน้นให้มีบรรยากาศ

- โรงแรมประเภทให้ที่พักกับอาหารเช้า ที่พักประเภทนี้ได้แก่ บ้าน ที่พักอาศัย หรืออาคารขนาดเล็กที่มีไม้ที่หอนำมาดัดแปลงเป็นที่พักค้างคืนให้แก่ผู้เดินทาง ซึ่งเจ้าของสถานที่จะพักอยู่ในโรงแรมนั่นเองและจะเป็นผู้จัดการด้านอาหารเช้าให้แก่แขกด้วยตนเอง ราคาห้องพักจึงค่อนข้างจะย่อมเยากว่าโรงแรมทั่วไป

- โรงแรมประเภทแบ่งเวลา มีลักษณะเป็นการซื้อความเป็นเจ้าของห้องพัก เป็นระยะเวลาหนึ่ง คนที่เป็นเจ้าของจะมีสิทธิครอบครองห้องพักของตน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นห้องพักในคอนโดมิเนียม โดยเจ้าของห้องอาจจะนำห้องพักของตนไปให้คนอื่นเช่าต่อก็ได้ โดยผ่านบริหารจากทางโรงแรมนั้น

- โรงแรมแบบคอนโดมิเนียม คล้ายคลึงกับประเภทแบ่งเวลา จะต่างกันก็ตรงสภาพความเป็นเจ้าของ คือ แบบคอนโดมิเนียมแต่ละห้องจะมีเจ้าของคนเดียวเป็นผู้ครอบครองจะมีสิทธิ อย่างเด็ดขาด

- โรงแรมคาสีโน เป็นโรงแรมที่มีบริการด้านการพนัน สิ่งอำนวยความสะดวกของโรงแรมนี้จะค่อนข้างหรูหรา กิจกรรมด้านการพนันของโรงแรมเปิดตลอด 24 ชั่วโมง

- โรงแรมประเภทนี้ในประเทศไทยยังไม่มี เนื่องจากกฎหมายยังไม่เอื้ออำนวยศูนย์การประชุม เป็นธุรกิจของศูนย์การประชุมมุ่งเน้นที่จะจัดการประชุมกลุ่มใหญ่ๆ จะมีบริการด้านที่พัก มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการประชุม มักจะตั้งอยู่นอกตัวเมืองจะมีบริการด้านความบันเทิง และการพักผ่อนต่างๆ ให้ด้วย ค่าบริการก็มักจะคิดแบบเหมารวมทุกอย่าง เป็นโรงแรมที่มุ่งสนองความต้องการของผู้จัดประชุม

- โรงแรมเพื่อการประชุม จะมีขนาดใหญ่กว่าโรงแรมทั่วไป คือ อาจจะมีจำนวนห้องพักมากเป็นพันๆห้องเพื่อมีบริการอย่างเพียงพอสำหรับการประชุมขนาดใหญ่ โรงแรมประเภทนี้จะมีห้องนิทรรศการ ห้องจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ (Ballrooms) สามารถแบ่งซอยเป็นห้องประชุมขนาดกลางและเล็กได้อีกจำนวนมาก ลูกค้ำที่มาประชุมสัมมนาจะเป็นกลุ่มสมาคม สโมสรหน่วยราชการ บริษัทต่างๆ

- ที่พักประเภทอื่นๆ เป็นที่พักแรมที่เกิดจากการเรียกร้องของนักท่องเที่ยว แต่อาจได้เรียกว่าโรงแรม เนื่องจากมีการบริการไม่สมบูรณ์แบบเท่าโรงแรม ราคาเช่าถูกที่พักระยะสั้น เกิดขึ้นในเยอรมนีเป็นครั้งแรก เป็นการบริการแก่หนุ่มสาวที่เดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาและพบปะสังสรรค์ซึ่งกันและกัน ห้องพักเป็นแบบห้องรวม มีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศทางยุโรปตะวันตกบังกะโล เป็นที่พักลักษณะก่อสร้างเป็นหลังๆ ราคาต่ำ

เช่าที่พักจะไม่รวมอาหารเช้ามักตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีจัดไว้ตามอัตราภาพ โมเต็ล เป็นธุรกิจที่พักรวมที่สร้างขึ้นเฉพาะ

ตั้งอยู่ริมถนนตามชานเมือง เพื่ออำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวที่ขับรถไปเองสามารถเข้าจอดถึงหน้าห้องพัก เกสต์เฮ้าส์ เป็นธุรกิจที่พักรวมที่นำเอาบ้านพักมาดัดแปลง เพื่อแบ่งเป็นห้องให้นักท่องเที่ยวเข้าพักแรม โดยเก็บค่าเช่า มักอยู่ในย่านชุมชนในเมืองใหญ่ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว อัตราค่าบริการค่อนข้างต่ำ

2.5.3 มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวแบ่งเป็น 2 ประเภท

2.5.3.1 ประเภทโรงแรม (Hotel Standard)

หมายถึง สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ไม่รวมถึง สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กร มหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้โดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือน ขึ้นไปเท่านั้น มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2.5.3.2 ประเภทรีสอร์ท (Resort Standard)

หมายถึง สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทาง หรือ บุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ สถานที่พักตากอากาศตามมาตรฐานฉบับนี้ไม่รวมถึงห้องประชุมสัมมนา

2.5.3.3 ปัจจัยของการพิจารณาเพื่อตัดสินมาตรฐานของโรงแรม

- สภาพทั่วไปทางกายภาพ อาทิ สภาพแวดล้อมโดยรอบ ทำเลที่ตั้งโรงแรม
 - สิ่งก่อสร้าง อาทิ โครงสร้างภายในและภายนอก ระบบการจัดการ เลือกใช้วัสดุ สำหรับการก่อสร้างความปลอดภัย
 - สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้กับผู้ที่เข้ามาใช้บริการ อาทิ สระว่ายน้ำ ของใช้ภายใน ห้องพัก เป็นต้น
 - การให้บริการรวมถึงการรักษาคุณภาพด้านต่างๆ เอาไว้ เช่น ความสะอาด การยินดีให้บริการ เป็นต้น
- การดูแลบำรุงรักษาโรงแรม

2.5.3.4 หลักเกณฑ์การให้ระดับดาว

- **1 ดาว** – ห้องพักไม่เล็กกว่า 10 ตร.ม. เพียง 3 ฟุต มีกระจก ถังขยะ โตะ แก้ว ผ้าเช็ดตัว กระดาษชำระ

- 2 ดาว – ตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์ ห้องไม่เล็กกว่า 14 ตร.ม. มีโซฟาตั้ง ประตุ ตาแมว เตียง 3 ฟุต กระจก ถังขยะ โตะ เก้าอี้ น้ำดื่ม ทีวี 14 นิ้ว มีโทรทัศน์ติดตั้งภายใน ห้องคอยให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ห้องน้ำแบบซักโครก ผ้าเช็ดตัว กระจกชำระ

- 3 ดาว – รুমเซอร์วิส คีอพีซีอ็อป ศูนย์ธุรกิจ ห้องจัดเลี้ยงประชุมพร้อม อุปกรณ์จำเป็น ห้องน้ำสาธารณะและคนพิการ ห้องไม่เล็กกว่า 18 ตร.ม. ทีวี 14 นิ้ว พร้อมรีโมท ตู้เสื้อผ้า ไฟหัวเตียงกับเครื่องเขียน อ่างอาบน้ำ เครื่องทำน้ำร้อนเย็น หมวกอาบน้ำ สบู่ ยาสระผม แก้ว ผ้าเช็ดหน้า กระจกชำระ ผ้าเช็ดเท้า ถุงใส่ผ้าอนามัย

- 4 ดาว – การตกแต่งสถานที่ให้สวยงามน่าสนใจ ห้องพักกว้างกว่า 24 ตร.ม. เตียงไม่เล็กกว่า 3.5 ฟุต ทีวี 20 นิ้วขึ้นไป เครื่องอำนวยความสะดวกครบครันในห้อง อาทิตู๋เย็น เครื่องชงกาแฟ เครื่องใช้ต่างๆ มีให้บริการเพิ่มเติมจาก 3 ดาว เช่น นวด สระว่ายน้ำ ห้องประชุม

- 5 ดาว – มีความใกล้เคียงกับระดับ 5 ดาว อาจมีเพิ่มในส่วนของการให้บริการอื่นๆ อาทิ ฟิตเนส การตกแต่งที่สวยงามกว่า ห้องกว้างกว่า 30 ตร.ม. เตียงไม่ต่ำกว่า 4 ฟุต และอื่นที่หรูหรากว่า

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในปี พ.ศ.2562 คาดว่าจะขยายตัว ร้อยละ 5.0 (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนธันวาคม 2561 ที่คาดว่าจะขยายตัว ร้อยละ 4.3) ปรับตัวสูงขึ้นจากปีก่อนที่ขยายตัว ร้อยละ 4.3 เนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดน่าน โดยองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนาให้เป็น “น่านเมืองเก่าที่มีชีวิต” ด้วยความโดดเด่นในด้าน วิถีชีวิต ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม

2.6 ความรู้เกี่ยวกับสปา

ความหมายที่ 1 สปา มาจากภาษาลาตินว่า "Sanus Per Aquam" หรือ "Sanitas Per Qqusa" ซึ่งแปลได้ใจความว่าสุขภาพจากสายน้ำ การบำบัดด้วยน้ำหรือการดูแลสุขภาพโดยการใช้น้ำ

ความหมายที่ 2 สปา มาจากชื่อเมืองเล็กๆ ใกล้กับเมืองลีห์ (Liege) ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศเบลเยียมติดกับชายแดนของประเทศเยอรมนี เป็นเมืองที่เป็นแหล่งของน้ำพุที่มีแร่เหล็ก ตามธรรมชาติ เชื่อกันว่าในปี ค.ศ.1326 ช่างเหล็กของเมือง Collin Le Loupe ได้ยินชื่อเสียงของน้ำพุดังกล่าว เกี่ยวกับสรรพคุณ ในการรักษาโรค จึงตั้งถิ่นเสาะหาจนพบ และ น้ำพุ นั้น สามารถรักษาอาการป่วยไข้ของเขาให้หายไปได้จริงๆ ภายหลังสถานที่แห่งนั้นถูกยกย่องให้เป็น Health Resort ที่โด่งดังและเป็นที่ยอมรับในเรื่องการรักษาสุขภาพและ อาการเจ็บป่วยต่างๆผู้คนส่วนใหญ่ รู้จักในนามของ Espa ซึ่งเป็นรากศัพท์ที่หมายถึง น้ำพุ ในปัจจุบันคำดังกล่าว ถูกใช้ในภาษาอังกฤษว่า spa ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลาย ในความหมายของสถานที่ตากอากาศ เพื่อสุขภาพ (Health Resort)

ความหมายที่ 3 อีกหนึ่งความเชื่อที่มีแนวคิดคล้ายคลึงกันก็คือ spa เป็นชื่อของ หมู่บ้าน เล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ในประเทศเบลเยียม ที่ซึ่งมีแหล่งน้ำแร่ หรือน้ำพุร้อนตามธรรมชาติ ปรากฏ อยู่และถูกค้นพบ โดยชาวโรมันโบราณ ทหารโรมันนิยมใช้น้ำพุ แห่งนี้เป็นที่รักษาอาการ บาดเจ็บที่ กล้ามเนื้อ หรือบาดแผลที่ได้รับจากการสู้รบ

ความหมายที่ 4 หมายถึงการบำบัดดูแลสุขภาพแบบองค์รวม ด้วย วิธีตามธรรมชาติที่ ใช้ น้ำเป็นองค์ประกอบในการบำบัดควบคู่ไปกับการบำบัดด้วยวิธีทางการแพทย์ทางเลือกอื่น ๆ โดยใช้ศาสตร์สัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียงและสัมผัส เป็นปัจจัยที่สร้างภาวะสมดุล ระหว่าง ร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ อารมณ์

ความหมายที่ 5 เป็นการบำบัดแบบองค์รวมที่เน้นการป้องกันการเจ็บป่วยมากกว่าการ รักษา Wildwood, Chrissie, 1997 กล่าวว่าการที่อารมณ์แปรปรวนมีโอกาสทำให้เกิดการ เจ็บป่วย จากความหมายข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่า "สปา" คือการบำบัดด้วยน้ำ ภายใต้การ ดูแล ของนักบำบัดแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญรวมถึงเป็นสถานที่ใน การพักผ่อนเพื่อให้ได้มาซึ่ง สุขภาพ องค์รวมที่ดี ในเชิงความเชื่อตามประวัติศาสตร์ "สปา" คือที่มีน้ำพุตามธรรมชาติที่ซึ่ง สามารถ บรรเทาและรักษาอาการเจ็บป่วยจาก โรคร้ายต่างๆได้ ซึ่งน้ำเหล่านี้สร้างศรัทธาและ ความ เชื่อถือทางจิตวิญญาณอย่างมากโดย ยังคงความเป็นปริศนาในการบำบัดโรคร้าย ในเชิง ร่วมสมัย "สปา"คือสถานที่อำนวยความสะดวกและทุ่มเทให้กับทางด้านกรบำบัดทั้งกายภาพ จิตใจ และอารมณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งสุขภาพที่ดีและชีวิตที่ผาสุก สปา ต้องใช้น้ำ ในแง่ของการ รักษา และบำบัด สปา มีพื้นฐานมาจากการใช้ประโยชน์ของวิตามินและแร่ธาตุจาก ธรรมชาติ สปาร่วมสมัยยังให้การบรรเทาอาการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา ผ่านการรักษาด้วยวิธีทาง การแพทย์ที่ครบครัน ผ่อนคลายความตึงเครียด ให้การดูแลและทะนุถนอมทั้งความงาม ทางร่างกาย และอารมณ์ ความรู้สึก ในปัจจุบันนี้ สปาได้สร้างเอกลักษณ์ขึ้นมาได้อย่างเด่นชัด ในเรื่องของสถานที่และการตกแต่งจะต้องให้ความสำคัญและความเคารพเรื่องธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก

2.6.1 องค์ประกอบของสปา ตามคำนิยามของ The International Spa Association (ISPA) สปาประกอบด้วยปัจจัย สำคัญ 10 ประการได้แก่ - น้ำ (Water) สามารถนำไปใช้ได้ หลายรูปแบบทั้งภายใน เช่น การ ดื่ม การกิน และ ภายนอก เช่น การอบ การแช่ หรือน้ำ มา เป็นส่วน ประกอบในการบริการและการตกแต่งสถานที่

- การบำรุง (Nourishment) เช่น อาหารสุขภาพ เครื่องดื่มสมุนไพร และ สารอาหารบำรุง ต่างๆ

- การเคลื่อนไหวและการออกกำลังกาย (Movement, Exercise & Fitness) การ เคลื่อนไหวในท่าทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่างๆกัน สร้างความกระปรี้กระเปร่า เพิ่มพลังงาน เช่น การออกกำลังกาย แบบต่างๆ การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

- การนวด การสัมผัส (Touch and Massage) ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ การนวดการสัมผัสที่สื่อสารความรู้สึกต่าง ๆ ให้ความรู้สึกที่อบอุ่นผ่อนคลาย และบำบัดอาการปวดเมื่อย

- การบำบัดร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ (Body, Mind & Spirit) กิจกรรมสุขภาพที่ บูรณาการระหว่างความส พันธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างกาย ความคิด จิตใจและจิตวิญญาณกับ สภาพแวดล้อม

- ศาสตร์ด้านความงาม (Aesthetics) การบำรุงรักษาความงามกับกระบวนการที่ใช้ ผลิตภัณฑ์พีชพรรณธรรมชาติสมุนไพรต่าง ๆ ที่มีผลกับร่างกายมนุษย์

- สภาพแวดล้อม สถานที่ตั้ง (Environment) ประกอบไปด้วย สภาพแวดล้อมที่ดี สภาพ ภูมิอากาศที่เหมาะสม การออกแบบตกแต่งรูปแบบบรรยากาศดี ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย

- การแสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรม (Art, Culture & Social) เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่ สร้างความสุนทรีย์และประทับใจในเวลาที่ได้พักผ่อน และมีสังคมที่ดีกับมิตรสหาย

- เวลา และจังหวะของชีวิต (Time, Space, Rhythms) ตระหนักถึงการใช้เวลา และ จังหวะชีวิตที่ได้ดูแลสุขภาพให้แก่ตนเอง มีเวลาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดีต่อสุขภาพโดย สอดคล้อง กับวงจรธรรมชาติ

- ระบบการบริหารจัดการที่ดี (Management and Operation System) มีการบริหารงานอย่างเป็นระบบ

2.6.2 การแบ่งประเภทสปา ตามคำนิยามของประกาศกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเรื่อง กำหนด สถานที่เพื่อ สุขภาพและเสริมสวยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดรูปแบบของธุรกิจเพื่อสุขภาพ ไว้ 3 แบบ ดังนี้

- กิจกรรมสปาเพื่อสุขภาพ
- กิจกรรมนวดเพื่อสุขภาพ
- กิจกรรมนวดเพื่อเสริมสวย

2.6.3 ประเภทของสปา องค์การ สปาระหว่างประเทศ (ISPA) ได้จัดแบ่ง "ประเภทของสปา" ออกเป็น กลุ่มใหญ่ ๆ 7 กลุ่ม คือ

- น้ำพุร้อน สปา (Mineral Spring Spa)
- คลับ สปา (Club Spa)
- โรงแรมและ รีสอร์ท สปา (Hotel & Resort Spa)
- เติสตีเนชั่น สปา (Destination Spa)
- เดย์ สปา (Day Spa)
- เมดิคอน สปา (Medical Spa)
- สปา บนเรือสำราญ (Cruise Ship Spa)

2.6.3.1 น้ำพุร้อน สปา (Mineral Spring Spa) สปาบริการน้ำพุร้อนและบ่อน้ำแร่ เนื่องจากน้ำพุร้อนและน้ำแร่จะมีแร่ธาตุต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละแห่ง แรกเดิมทีของสปา กำเนิดขึ้นที่ประเทศเบลเยียม

จุดประสงค์ในสมัยก่อนนั้นก็เพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วย และร่างกายอ่อนเพลีย

- น้ำแร่บางแห่งมีฤทธิ์เป็นด่าง

- น้ำแร่บางแห่งมีแร่ธาตุโซเดียมคลอไรด์ซัลเฟต สูงนิยมใช้กระตุ้นร่างกาย

- น้ำแร่บางแห่งมีแร่ธาตุเหล็กสูงใช้ปรับแร่ธาตุการบริการสปาน้ำพุร้อนนั้นต้องมีการตรวจวัดปริมาณแร่ธาตุอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อดูว่าปริมาณแร่ธาตุเหมาะสมหรือไม่ หรือบางอย่างสูง หรือไม่

- นิยมใช้น้ำพุร้อนในการบำบัดโรคไขข้อ โรคเกาต์ โรคหัวใจ โรคไต เป็นต้น ควรเป็นน้ำแร่ที่มีกำมะถัน สูงกว่าในเลือดและร้อนพอเหมาะ คือ 40-46 องศาเซลเซียสทั้งนี้กำมะถันช่วยรักษาโรค ผิวหนัง บำรุงผิวพรรณ แต่มีข้อห้ามสำหรับคนที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง โรคปอด โรคเบาหวาน ระยะเวลาแรง หลอดเลือดอักเสบ และการสูญเสียประสาทรับความรู้สึก-เย็น วิธีการใช้น้ำพุร้อนด้วย

ระบบประปาที่ต่อท่อน้ำพุธรรมชาติเข้ามาสู่ ห้องบริการ เช่น ห้องอาบน้ำของรีสอร์ท หรือในห้องพัก ผู้ที่ต้องการอาบควรอาบน้ำชำระร่างกาย เสียก่อน แล้วเข้าไปแช่น้ำพุร้อนทั้งตัวนาน 20 - 30 นาที สามารถขัดถูร่างกายได้ (ยกเว้นบ่อน้ำแร่ ธรรมชาติหรือการใช้รวมกัน) แต่ไม่ควรใช้สบู่ หลังจากนั้นล้างร่างกาย ด้วยน้ำประปา และนอนพัก

2.6.3.2 คลับ สปา (Club Spa) สปาที่มุ่งเน้นการออกกำลังกาย เสริมสร้างสมรรถนะใน ความ แข็งแกร่งของร่างกายเป็นสปาขนาดเล็กที่มักจัดไว้เป็นส่วนหนึ่งของสถานบริการบริหารร่างกาย(Fitness) หรือศูนย์สุขภาพ (Health Club) ให้ผู้ที่มาออกกำลังกายได้ผ่อนคลายความตึงเครียด และ มีการให้บริการด้านการนวดแบบสปอร์ตด้วยน้ำมันผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (เช่น สะระแหน่ ส้ม มะนาว เป็นต้น) การอบไอน้ำการอบ เซาน่า การแช่น้ำร้อน น้ำเย็น รวมถึงโยคะ หรือการออกกำลังกายอื่นๆสปาประเภทนี้จะไม่มีห้องพักรักษาคนไข้ให้บริการเหมาะสำหรับนักกีฬาที่ใช้ แรงกายมากและคนทั่วไปด้วย

2.6.3.3 โรงแรมและรีสอร์ท สปา (Hotel & Resort Spa) สปาเน้นความเป็นสถานที่พักผ่อนและการนวดโดยเฉพาะมีการจัดให้สถานที่ที่มีบรรยากาศดีทัศนียภาพและภูมิทัศน์ที่สวยงามควบคู่ไปกับปรนนิบัติ ร่างกายผิวพรรณ และบำบัดความเครียดจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางโรงแรม และรีสอร์ท สปา มีกระจายอยู่ทั่วทุก ภูมิภาคตามโรงแรมและรีสอร์ทใหญ่ ๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ เช่น ภูเก็ต เชียงใหม่ เชียงราย สมุย พัทยา หัวหิน ฯลฯ เน้นให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ให้ความสำคัญกับการนวดตัวมากกว่าทรีตเมนต์เรื่องของความงาม เพราะผู้ใช้บริการมักเป็นแขกของโรงแรมและรีสอร์ท ซึ่งเป็นลูกค้าชั่วคราวที่ไม่มีโอกาสกลับมา

ใช้บริการซ้ำ เพราะทรีตเมนต์ความงามนั้นจะได้ผลดีต้องใช้บริการซ้ำหลาย ๆ ครั้ง กิจกรรมอื่นที่มี เช่น บริการอาบน้ำแร่ แช่ น้ำนม อบเซาน่าและอบไอน้ำ จัดเป็นบริการ พื้นฐานที่สปาแทบทุกแห่งต้องมี โดยเฉพาะ การอบตัวประเภท อบเซาน่าและอบไอน้ำ บางแห่งอาจมี ชัดผิว บำรุงผิว สปามือ และสปาเท้าด้วย หากมีลูกค้าสม่ำเสมอ

2.6.3.4 เดสติเนชั่น สปา (Destination Spa) สปาที่เน้นการพานักยาวเพื่อทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างเสริม สุขภาพหรือฟื้นฟูสุขภาพของผู้ใช้บริการให้ดีขึ้น เป็นสถานที่บริการ สปาแบบองค์รวม มี บริการครบวงจร เช่น มีการให้คำปรึกษาแนะนำ การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การนวด รูปแบบต่าง ๆ การสร้างสมดุลโดยอาศัยความร้อนและความเย็นของ น้ำที่เรียกว่า วารีบำบัด การฝึก โยคะ อาจมีแพทย์ทางเลือกประจำสปาเพื่อให้คำแนะนำ ด้านการดูแลสุขภาพสุขภาพที่ถูกต้องและตามด้วยเครื่องดื่มและอาหารสุขภาพในรูปแบบครัวสปา (Spa Cuisine) เป็นโภชนาบำบัด ที่มีนักโภชนาการ คอยให้คำปรึกษาด้านอาหารการกิน ที่เป็นประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นอาหารมีวิตามิน แร่ธาตุครบถ้วน หรืออาหารพลังงานต่ำ กากใยสูง เพื่อควบคุมน้ำหนักเน้นการรับประทานผักสดผลไม้สดเนื้อปลางดเนื้อสัตว์ใหญ่งดบุหรี แอลกอฮอล์ บางแห่งอาจจะเน้นการรับประทานอาหาร แบบมาโครไบโอติก ในรีสอร์ท ที่มีบริการ สปา แบบองค์รวมลักษณะนี้จึงเป็นทั้ง รีสอร์ท และเดสติเนชั่น สปา ในเวลาเดียวกัน

2.6.3.5 เดย์ สปา (Day Spa) เป็น สปา ที่ไม่มีห้องพักค้างคืน ใช้ระยะเวลาอันสั้น ประมาณ 1-5 ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องความสวยงามและผ่อนคลาย เดย์สปา เป็นประเภทของ สปา ที่เปิดบริการมากที่สุดใน เวลานี้ มักจะเน้นเรื่องความงามและการบำบัดให้คลายเครียดในเวลาสั้น ๆ แต่ ไม่กี่ชั่วโมง ไม่ต้องเข้าคอร์ส ปรับเรื่องโภชนาการอาหารการกิน หรือ การออกกำลังกายเป็นธุรกิจที่ ขยายตัวค่อนข้างสูงในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากใช้เงินลงทุนไม่มากเหมือนธุรกิจสปา อื่น ๆ อาจจะใช้อาคารสำนักงาน ที่พักอาศัย อาคารพาณิชย์ ห้างสรรพสินค้า ร้านค้าในสนามบิน หรือ บริเวณบ้านที่รื้อรื้อดัดแปลงเป็น เดย์ สปา ได้ไม่ยาก พบว่าหากเลือกทำเลดีจะมีลูกค้าหมุนเวียนมา ใช้บริการในปริมาณมาก

2.6.3.6 เมดิคอล สปา (Medical Spa) สปาที่เน้นการบำบัดสุขภาพ ให้บริการจะเน้นเชิงการแพทย์ มากกว่าสปาอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นการนำธรรมชาติบำบัดมาผสมผสานกับ วิทยาการทางการแพทย์ ซึ่งอาจเป็นแพทย์แผนปัจจุบันหรือแพทย์ทางเลือกมักจะผสมผสานองค์ความรู้ระหว่างการแพทย์ แผนปัจจุบันกับศาสตร์ทางการแพทย์แบบตะวันออกซึ่งมีมาแต่โบราณ เพื่อเสริมสร้างการดูแลสุขภาพ สุขภาพแนวใหม่ เน้นแก้ปัญหาที่ต้นเหตุของการเกิดโรค ตลอดจนการรู้จักดูแลตนเอง โดยอยู่ ภายใต้การดูแลของแพทย์เฉพาะทางและบุคคลที่เชี่ยวชาญเฉพาะ

เมดิคอล สปา เป็นที่นิยมใน ต่างประเทศนานแล้ว ปัจจุบันในไทยเองก็ได้รับความนิยม โดยมักเป็นส่วนหนึ่งของ คลินิกเอกชน หรือในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ บางแห่งพัฒนามาจากสปาเพื่อ

ความงามมาเป็นสปาเพื่อสุขภาพ กลุ่มผู้ใช้บริการของเมดิคอน สปา มีทั้งผู้ป่วยที่ต้องการรักษา กับแพทย์ ทางเลือก รวมทั้งผู้ที่ต้องการฟื้นฟูสุขภาพ โดยมักอยู่ในวัยทำงาน วัยสูงอายุเป็นส่วน ใหญ่ กิจกรรม ที่มี เช่น การสวนล้างลำไส้ใหญ่ การอบแสงอาทิตย์ การฝังเข็ม วาริบำบัด การ เพิ่มออกซิเจนด้วย เครื่องมือ การอบสมุนไพร การนวด การโภชนาการบำบัด เป็นต้น

2.6.3.7 สปาบนเรือสำราญ (Cruise Ship Spa) สปาบนเรือสำราญจะเน้นการผ่อนคลาย ผสานการออกกำลังกาย และการจัดเตรียมอาหารเพื่อสุขภาพ โภชนาการบำบัด ความงาม การ นวดหรือแม้ แต่การจัดทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ทำให้จิตใจสงบ เพื่อให้ผู้ใช้บริการมีความสุขสบาย และรู้สึกผ่อนคลายในระหว่าง การเดินทาง แนวโน้ม สปาบนเรือสำราญ จะได้รับความนิยมมาก ขึ้น ในบรรดา "สปา" หลากหลายประเภทนั้น "สปา" ที่เป็นที่ยอมรับ อย่าง มากได้แก่ เดสติเนชั่น สปา, รีสอร์ท สปา, เดย์ สปา และเมดิคอล สปา นอกจากนี้ยังมี โฮม สปา (Home Spa) คือการทำสปาเองที่บ้าน โดยการซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นและการเรียกใช้บริการลักษณะให้บริการถึง ที่บ้านของสถานบริการ สปา ที่จะส่งพนักงานมาให้บริการถึงที่บ้าน เพราะหลายคนคิดว่า ทำไม่จะต้องเสียเงินแพง ๆ กับการ อบน้ำนวดตัว บำรุงผิวพรรณไปอย่างมากมายกับ สปาต่าง ๆ ที่มีทั่วไป เพราะบริการหลายอย่างในสปาที่ทำที่บ้านได้ ทำอ่างอาบน้ำแช่สารพิเศษ เช่น น้ำมันหอมระเหย ใสดอกไม้ที่ชื่นชอบลงไปให้อ่างตามใจชอบแล้วแช่ให้สบายไม่มีใครมาจับ เวลาได้ บางบ้านมีทุนทรัพย์อาจเป็นอ่างน้ำวนหรืออ่างจากุซซี่ ส่วนการอบสมุนไพรก็มีตู้ อบตัว แบบสำเร็จรูป ขายอยู่มากมาย

บทที่ 3

กระบวนการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล

3.1 ประเด็นการศึกษาทางสถาปัตยกรรม

3.1.1. แนวความคิดในการออกแบบ (Design Concept)

การดึงเอาบรรยากาศของชาวไทลื้อและ ความเป็นวิถีชีวิต มาใช้ในงานออกแบบ และการนำลักษณะ ของหลังคามาลดทอน ผสมผสานกับความเป็นหมู่บ้านไทลื้อ ให้อุเป็นสากล มากยิ่งขึ้น

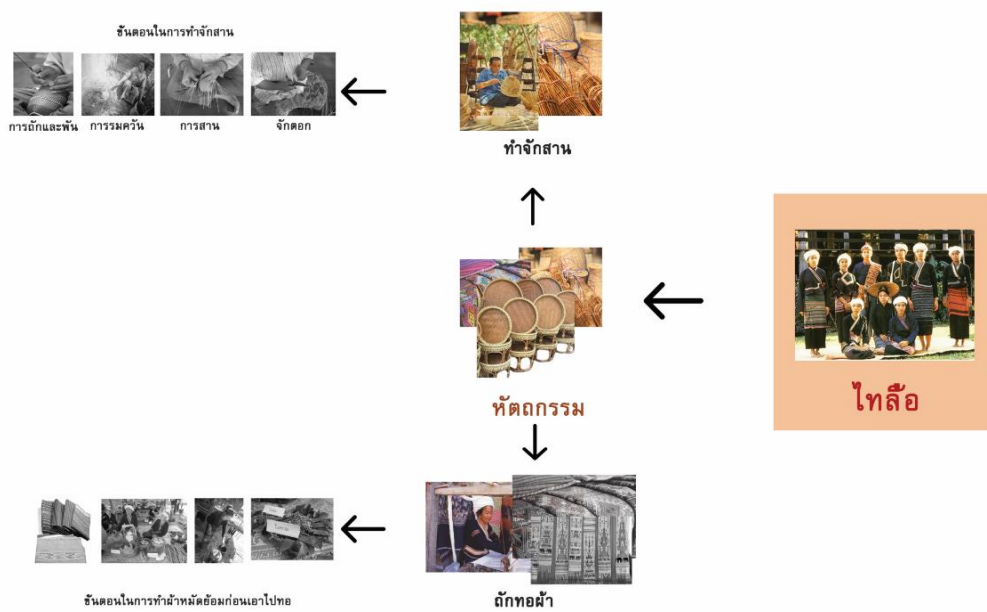
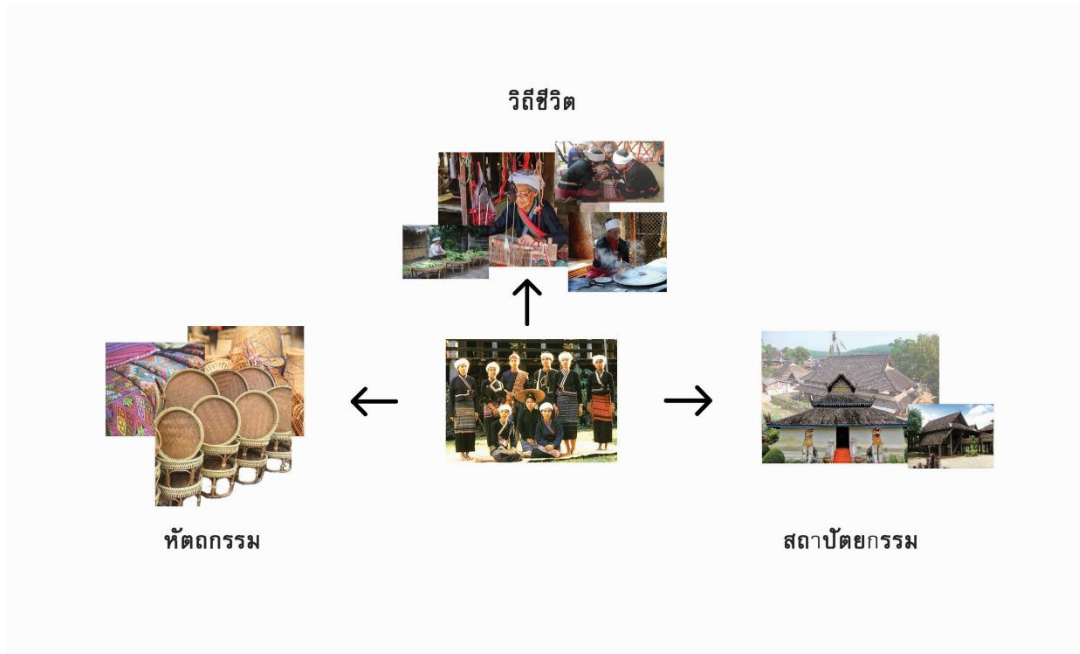
การนำไปสู่รีสอร์ท

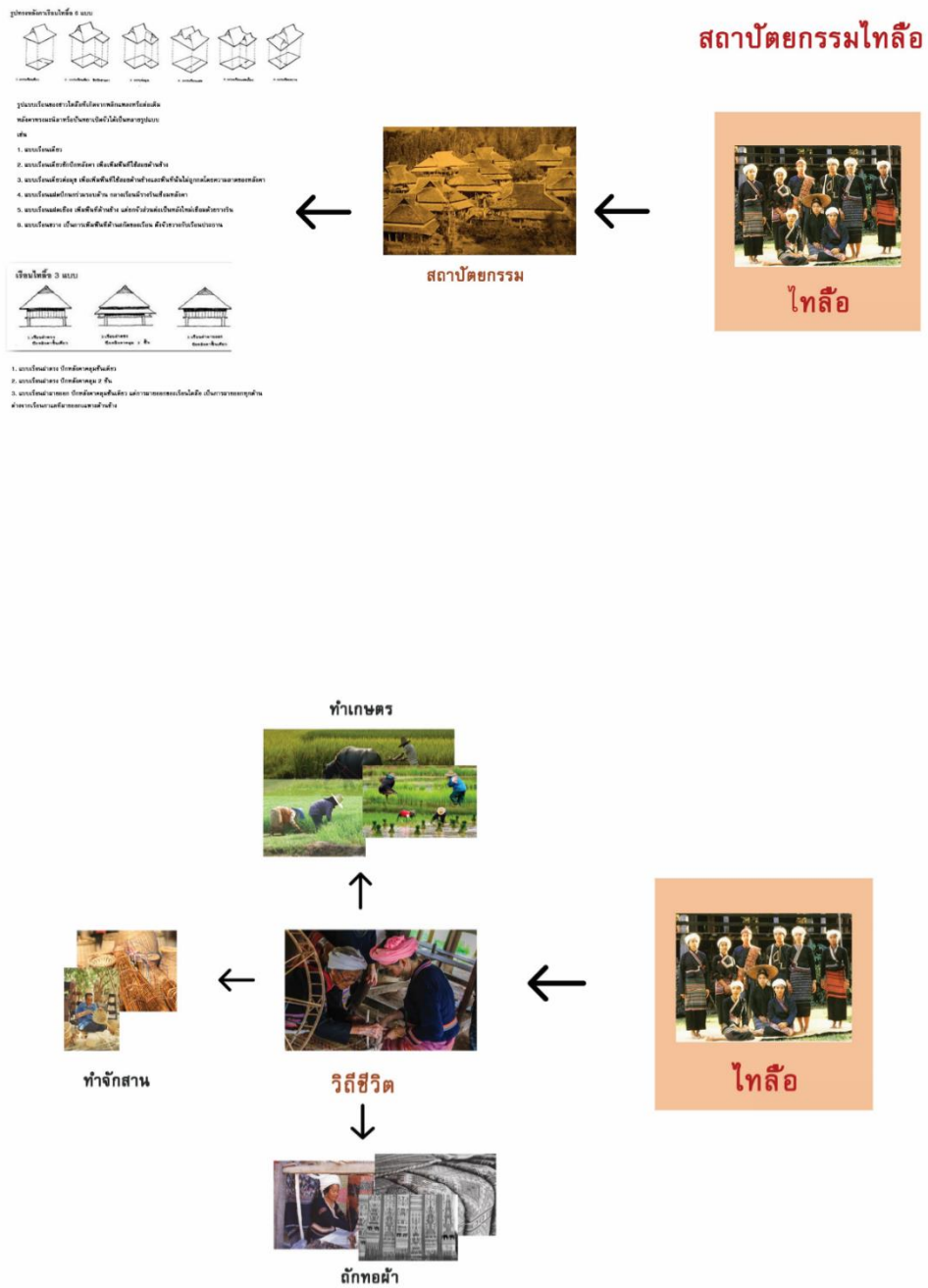
ภาพที่ 3.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ (ที่มา: ผู้วิจัย)

3.1.2 กระบวนการพัฒนาแนวความคิดในการออกแบบ (Design Concept Development) เอกลักษณ์ของไทลื้อ คือการมีวิถีชีวิตที่พอเพียง มีหัตถกรรมเป็นงานฝีมือและจุดเด่น มีสถาปัตยกรรมที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์

แนวความคิดในการออกแบบขั้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบขั้นที่ 1

ภาพที่ 3.3 แสดงแนวความคิดในการออกแบบชั้นที่ 1

ไถลื้อ + สถาปัตยกรรม

ภาพที่ 3.4 แสดงลักษณะรูปแบบหมู่บ้านไถลื้อ

3.2 กระบวนการแนวความคิดในการออกแบบขั้นที่ 1

3.2.1 ลักษณะหมู่บ้าน

- หมู่บ้านไถลื้อสิบสองพันนา มีทั้งที่ตั้งบนพื้นที่ราบและบนเนินเขาแต่ละหมู่บ้านมีประมาณ 40-50 หลัง

- เมืองค์ประกอบหมู่บ้าน คือ ช่างบ้าน เสาโกลกลางบ้าน เสื่อบ้าน วัดชุมชน บ่อน้ำประจำหมู่บ้าน

- บ้านไถลื้อ จะตั้งรวมกันเป็นกระจุกแน่น และมีพื้นที่ ทำการเกษตรหลังหมู่บ้าน

- ลานบ้าน(ช่าง) เป็นลานดิน ทุบแน่น กวาดจนเกลี้ยง

- มีรั้วรอบขอบชิดทุกบ้าน ลักษณะรั้วเหมือนรั้วบ้านล้านนา

- มีช่วงย่อยที่รวมบ้าน 4-5 หลัง เป็นกลุ่มย่อย

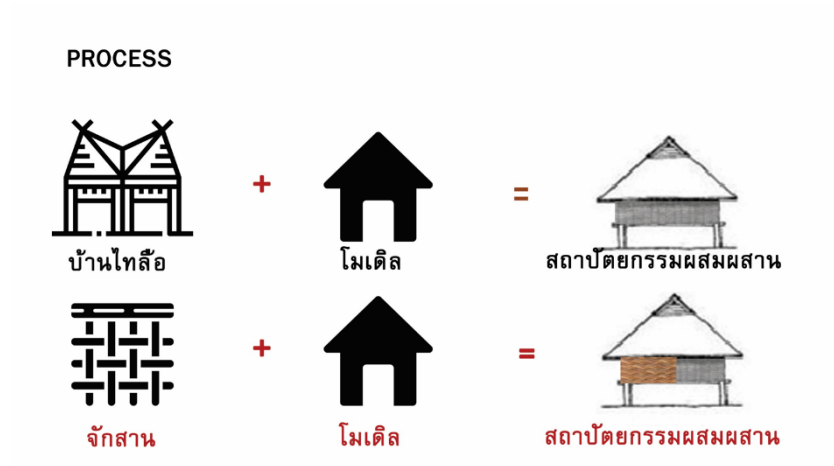

ภาพที่ 3.5 แสดงลักษณะบ้านไทลื้อ (ที่มา: วารสารเมืองโบราณ ปีที่ 12 ฉบับที่ 3)

3.2.2 ลักษณะบ้านไทลื้อ

- เป็นเรือนไม้ยกใต้ถุนสูง ใช้งานใต้ถุนเรือน
- ทางขึ้นบันไดหน้าเพียงบันไดเดียว มีหลังคาคลุม ทั้งที่หลังคาผืนใหญ่คลุมและที่ต่อชายคายื่นยาวคลุม
 - หลังคาผืนใหญ่ ยื่นยาว และทำเป็นสองตับ จนแทบมองไม่เห็นผนัง
 - มีและใช้เสาแหลงหมา
 - มีบริเวณที่เรียกว่า หัวค่อมหรือค่อม เหมือนเต็นในเรือนล้านนา แต่นิยมทำม้านั่งยาวโดยรอบแทนการทำราวกันตก
- ภายในเรือนเป็นโถง แบ่งพื้นที่ซ้ายขวาเป็นส่วนเอนกประสงค์และส่วนนอน ซึ่งอาจแบ่งสองส่วนนี้ด้วยฝาไม้หรือเพียงผ้าม่าน
 - โถงเอนกประสงค์ใช้พักผ่อน ครวไฟ เก็บของ ส่วนปลายเป็นลานซักล้าง
 - ใช้แม่เตาไฟเป็นกระบะไม้ดาดดินเหนียวใช้ตั้งเตาไฟ
 - ส่วนนอนจะกั้นพื้นที่แต่ละคนด้วยผ้าม่าน ใช้เตียงหรือฟูกปูนอน
 - มีหิ้งผีบรรพบุรุษติดตั้งกับฝาบ้านในห้องโถง ไม่มีหิ้งพระ

3.3 แนวความคิดในการออกแบบขั้นที่ 2

ภาพที่ 3.6 แสดง Process

ภาพที่ 3.7 แสดง Mood & Tone

1. พื้นที่ป่าไม้และภูเขา	3,437,500 ไร่	คิดเป็นร้อยละ	47.94
2. พื้นที่ป่าเสื่อมโทรม	2,813,980 ไร่	คิดเป็นร้อยละ	39.24
3. พื้นที่ทำการเกษตร	875,043 ไร่	คิดเป็นร้อยละ	12.22
4. พื้นที่อยู่อาศัยและอื่นๆ	43,522 ไร่	คิดเป็นร้อยละ	0.60

4.1.4 ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดน่าน

มีความแตกต่างกันของฤดูกาล โดยอากาศจะร้อนอบอ้าวในฤดูร้อน และหนาวเย็นในฤดูหนาว โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ พัดพาเอาความชุ่มชื้นมาสู่ภูมิภาค ทำให้มีผลตกชุก ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ซึ่งเป็นช่วงฤดูฝน และจะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดพาเอาความหนาวเย็นสู่ภูมิภาค ในเดือนตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ และในช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายน จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีสภาพอากาศร้อน

นอกจากนี้จังหวัดน่าน ยังมีสภาพภูมิประเทศโดยรอบ เป็นหุบเขาและภูเขาสูงชันมาก ทิวเขาวางตัวในแนวเหนือใต้ทำให้บริเวณยอดเขาสามารถรับความกดอากาศสูงที่แผ่มาจากประเทศจีนในฤดูหนาวได้อย่างทั่วถึงและเต็มที่ ขณะเดียวกันที่ทิวเขาวางตัวเหนือใต้ ทำให้เสมือนกำแพงปิดกั้นลมมรสุมทางทิศตะวันออก รวมทั้งยังมีระดับความสูงเฉลี่ยบนยอดเขา กับความสูงเฉลี่ยที่ผิวแตกต่างกันมาก และยังมีระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล จากปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้ ในตอนกลางวัน ถูกอิทธิพลของแสงแดดเผา ทำให้อุณหภูมิร้อนมาก และในตอนกลางคืนจะได้รับอิทธิพลของลมภูเขา พัดลงสู่หุบเขา ทำให้อากาศเย็นในตอนกลางคืน จังหวัดน่าน

4.1.5 การแบ่งเขตปกครอง

จังหวัดน่าน ประกอบด้วย 14 อำเภอ

- อำเภอเมืองน่าน
- อำเภอบ้านหลวง
- อำเภอเวียงสา
- อำเภอนาหมื่น
- อำเภอนาหมื่น
- อำเภอแม่จริม
- อำเภอสันติสุข
- อำเภอป่อเกล้า
- อำเภอปัว
- อำเภอท่าวังผา
- อำเภอเชียงกลาง
- อำเภอทุ่งช้าง
- อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
- อำเภอสองแคว
- อำเภอภูเพียง

รวม 99 ตำบล 853 หมู่บ้าน พื้นที่นา คิดเป็นร้อยละ 33 ของพื้นที่ทำการเกษตร

สองแคว

ไต่ลื้ออำเภอสองแคว มีชาวไทยลื้ออาศัยอยู่ที่ตำบลยอด ที่บ้านบางสำน บ้านนาสิงห์และบ้านผาเหล็ก

ท่าวังผา

อำเภอท่าวังผา มีชาวไทยลื้ออยู่ 4 ตำบล คือ ต.ศรีภูมิ ต.ปาดานา เป็นชาวไทยลื้อที่มาจากเมืองลำ มี 5 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่บ้าน บ้านหนองบัว บ้านดอนแก้ว บ้านต้นอ่าง บ้านดอนมูล บ้านเอระ, ตำบลสม มีชาวไทยลื้อ 5 หมู่บ้านเป็นชาวไทยลื้อที่มาจากเมืองเชียงลาบ และเมืองยอง ประกอบด้วย บ้านจอมกลาง บ้านทุ่งพ้อ บ้านเชียงยืน บ้านเสียว บ้านหนองช้างแดง, ต.จอมพระ เป็นชาวไทยลื้อที่อพยพมาจากเมืองยองและเมืองผู้ มีชาวไทยลื้อ 5 หมู่บ้าน บ้านก่อน และก่อนสอง บ้านผู้ บ้านผู้เหนือ บ้านผู้ใต้

เชียงกลาง

อำเภอเชียงกลาง บ้านงอบ บ้านม่อน ห้วยไค้ และส่วนที่อพยพเข้ามาใหม่ ซึ่งอยู่ประปรายตามเมือง บ้านแถบชายแดน (มีจำนวนมากที่สุด อพยพมาจาก แขวงไชยบุรี และสิบสองปันนา

ปัว

อำเภอปัว เป็นอำเภอที่มีชาวไทยลื้ออยู่มากที่สุด ประกอบด้วย ต.ศิลาเพชรเป็นชาวไทยลื้อที่อพยพมาจากเมืองยอง มี 7 หมู่บ้าน บ้านป่าตอง 3 หมู่บ้าน บ้านดงน้อย บ้านนาดำ บ้านดอนแก้ว ตำบลคิลาแลง เป็นชาวไทยลื้อที่อพยพมาจากเมืองยอง บ้านเกิด บ้านแก้ว บ้านสันตก เป็นต้น ต.ทรนคร บ้านดอนแก้ว บ้านร้องแง บ้านม่อน บ้านอน บ้านป่าขามเป็นต้น ตำบลกลาน เป็นชาวไทยลื้อที่อพยพมาจากเมืองเชียงลาบ มี 3 หมู่บ้าน นอกนั้นในยังมีอีกไม่ต่ำกว่า 20 หมู่บ้านในอำเภอปัว

ชาวไทยลื้อในจังหวัดน่าน

4.1.6 จังหวัดน่านกำหนดตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) ใน 5 ประเด็น คือ

4.1.6.1 บริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ การอนุรักษ์และฟื้นฟูธรรมชาติ ให้เป็นเมืองแห่งชุมชนคนต้นน้ำที่คงความสมบูรณ์โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

4.1.6.2 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์ การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เด็กและเยาวชนให้มีความรู้และปลูกฝังจิตสำนึก พร้อมเปิดรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

4.1.6.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการค้าชายแดนให้มีมาตรฐานมากขึ้น เพื่อรองรับการเข้าสู่เศรษฐกิจอาเซียนที่จะเกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นเส้นทางการคมนาคมขนส่งทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เปิดประตูสู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวียดนาม และจีน (จีนตอนใต้)

4.1.6.4 ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อการบริโภคในพื้นที่

4.1.6.5 พัฒนาการด้านการลงทุนยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่นตามแนวทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้น ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดน่าน ด้านเศรษฐกิจ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดใน ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนา และสนับสนุนยกระดับการพัฒนาสังคมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรมและ สุขภาพ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน และตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดน่าน (Positioning) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์ การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เด็กและเยาวชน ให้มีความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกพร้อมเปิดรับนักท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวตลอดจนพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ซึ่งมีเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ “เพื่อให้เป็นเมืองที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ” จังหวัดน่าน ได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งวัฒนธรรม ซึ่งมีมนต์เสน่ห์แตกต่างจากจังหวัดอื่น ทำให้มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวทางโบราณสถานประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุแช่แห้ง วัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร วัดภูมินทร์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน วัดมิ่งเมือง วัดหนองบัว วัดหนองแดง หมู่บ้านไทยลื้อ นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวประเภท วัฒนธรรมประเพณี เช่น งานประเพณีหกเป็งไหว้พระบรมธาตุแช่แห้ง งานประเพณีสงกรานต์ และสงฆ์พระเจ้าทองทิพย์วัดสวนตาล งานประเพณีแข่งเรือยาวงานนมัสการ พระธาตุเขาน้อย ประเพณีขึ้นบ่อน้ำทิพย์วนอุทยานถ้ำผาตูบ และประกอบกับภูมิประเทศ มีภูเขาสูงทำให้จังหวัดน่านมีความโดดเด่นในด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติด้วย

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ได้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและ ชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดน่านเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มจะสูงขึ้นอีก ในปีต่อไป ทั้งนี้อาจมีปัจจัยหลายอย่างที่ให้นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางมาจังหวัดน่านเช่น ประทับใจและชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดน่าน มีกิจกรรมท่องเที่ยว หลากหลาย การมีอัยาศัยไมตรีของคนเมืองน่านต้องการ

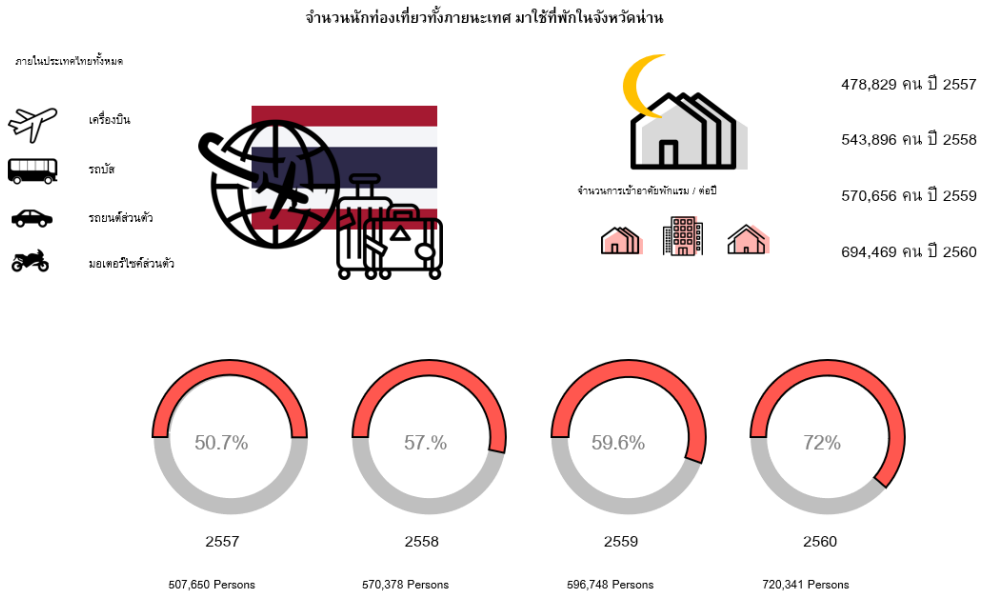
ความสงบจากสถานการณ์บ้านเมืองและอากาศหนาวเหมาะกับช่วงฤดูท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นต้นซึ่งทางจังหวัดน่านทั้งภาครัฐและเอกชนรวมถึงประชาชนชาวเมืองน่าน ได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างดีทางภาครัฐได้ดำเนินกิจกรรมโครงการสนับสนุนการท่องเที่ยว ได้แก่

- กรมศิลปากรดำเนินการบูรณะซ่อมแซมวัดและสถานที่ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ให้สวยงามคงทน และพร้อมในการเที่ยวชม
- สนับสนุนประเพณีต่าง ๆ เช่น ประเพณีแข่งเรือชิงถ้วยพระราชทานงาน ประเพณีปีใหม่ งาน ประเพณีปีใหม่ไทลื้อ
- จัดกิจกรรมขายสินค้าของที่ระลึก และจัดงานถนนวัฒนธรรม (ถนนคนเดิน) รวมทั้งจัดงานปีใหม่เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวสำหรับภาคเอกชนในจังหวัดน่าน ได้ให้การร่วมมือและสนับสนุน ดังนี้
- มีการก่อสร้างที่พัก โรงแรม โฮมสเตย์รีสอร์ท เพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับ นักท่องเที่ยว
- มีการเปิดร้านขายของที่ระลึก ของฝาก ร้านอาหาร ของพื้นเมืองมากขึ้น
- มีร้านค้า ร้านอาหารเอกชนร่วมในงานถนนวัฒนธรรม (ถนนคนเดิน) งานปีใหม่ เพื่อต้อนรับ นักท่องเที่ยว

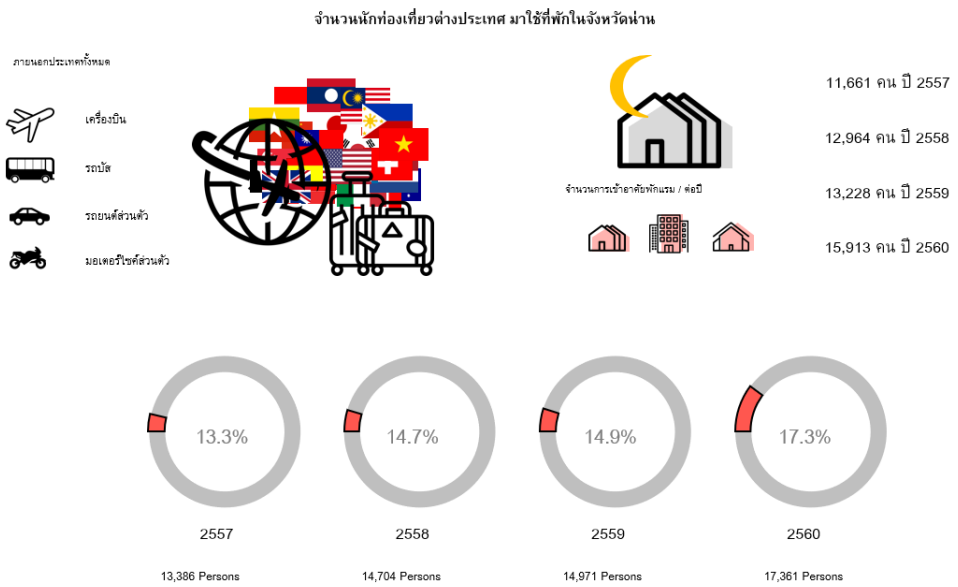
4.2 การวิเคราะห์สถานการณ์ข้อมูล : ด้านเศรษฐกิจ (การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม จากข้อมูลเบื้องต้นทำให้จังหวัดน่านมีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพในด้านเศรษฐกิจ (PC: การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม)

- ซึ่งในปี 2557 มีนักท่องเที่ยว ได้เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดน่านโดยแบ่งเป็น นักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุด จำนวน 478,829 คน ชาวต่างประเทศ จำนวน 11,661 คน
- ในปี 2558 ได้มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อน โดยมีนักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุด จำนวน 543,895 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 12,954 คน ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวในปีนี้สูงกว่าปีที่แล้วอีกเป็นเท่าตัว
- ในปี 2559 มีนักท่องเที่ยวและ ได้เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดน่านโดยแบ่งเป็น นักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุด จำนวน 570,656 คน ชาวต่างประเทศ จำนวน 13,228 คน และ ทำให้จังหวัดน่านมีรายได้จากการท่องเที่ยวปีนี้สูงกว่าปีที่แล้วอีกเท่าตัว

ภาพที่ 4.1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศ และจำนวนการเข้าพักโรงแรม (ที่มา: สถิติการท่องเที่ยวปี 2557-2560)

ภาพที่ 4.2 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และจำนวนการเข้าพักโรงแรม (ที่มา: สถิติการท่องเที่ยวปี 2557-2560)

4.3 การเลือกที่ตั้งโครงการ

เนื่องจากการเลือกที่ตั้งโครงการมีความสำคัญมากกับโครงการ เพราะทางโครงการ ต้องการสภาพแวดล้อมโดยรอบที่มีธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีแหล่งน้ำและธรรมชาติอยู่ใกล้กับโครงการ และที่สำคัญที่สุดต้องการความเงียบสงบมากที่สุด เพื่อตอบสนองกับความต้องการในส่วนสำคัญของโครงการดังนั้นจึงต้องมีการเปรียบเทียบเพื่อเลือกที่ตั้งของโครงการที่เหมาะสม

ที่สุดโดยจะเปรียบเทียบในแต่ละรายละเอียดที่มีความสำคัญในการเลือกที่ตั้งของโครงการดังนี้
คือ เกณฑ์ในการให้คะแนน

4.3.1 ที่ตั้ง และสภาพแวดล้อม

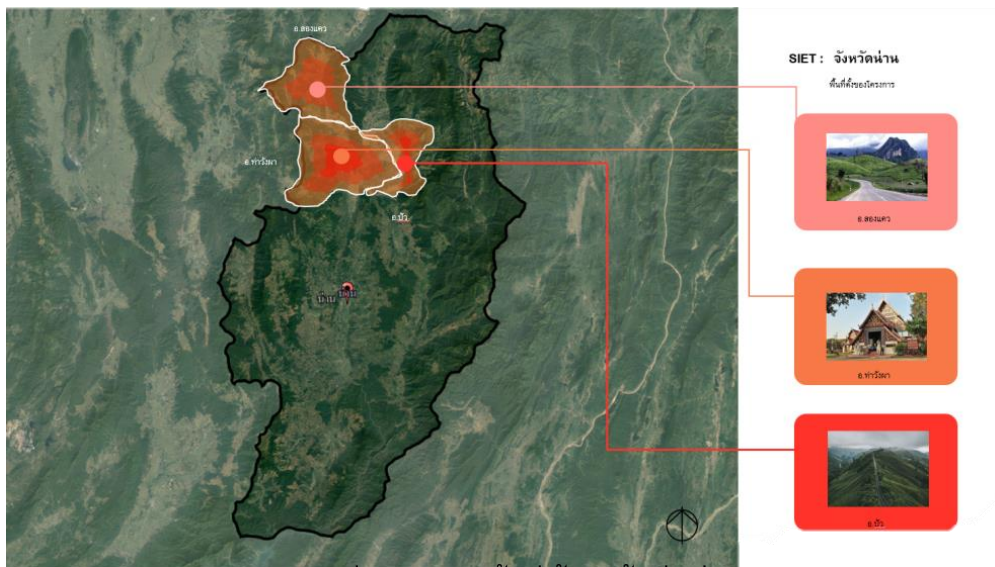
4.3.2 การคมนาคมและการเข้าถึง

4.3.3 การเชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

4.3.4 ทัศนียภาพ และมุมมอง

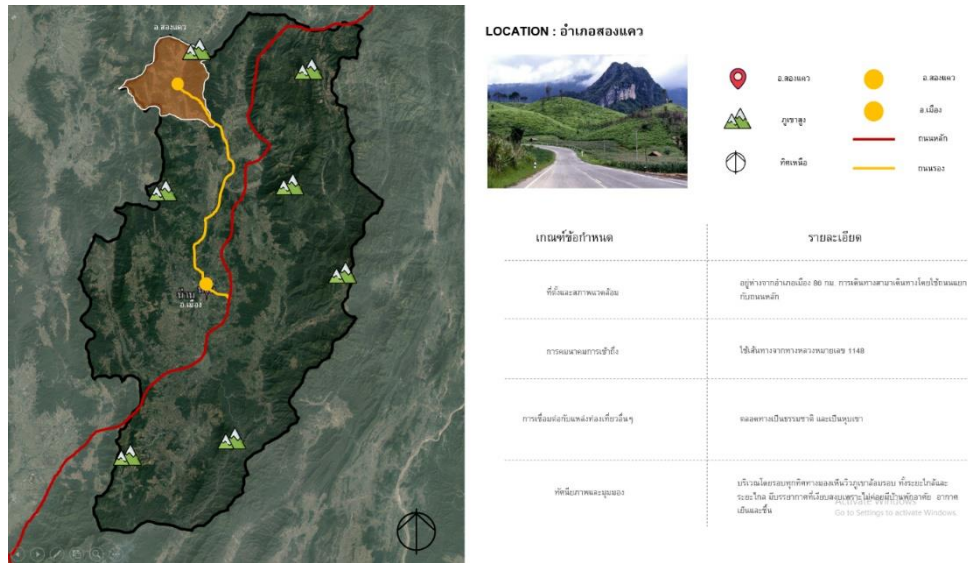
4.3.1.1 ที่ตั้งโครงการ

- ที่ตั้งโครงการ SITE1 : อำเภอสองแคว
- ที่ตั้งโครงการ SITE1 : อำเภอท่าวังผา
- ที่ตั้งโครงการ SITE1 : อำเภอป่า

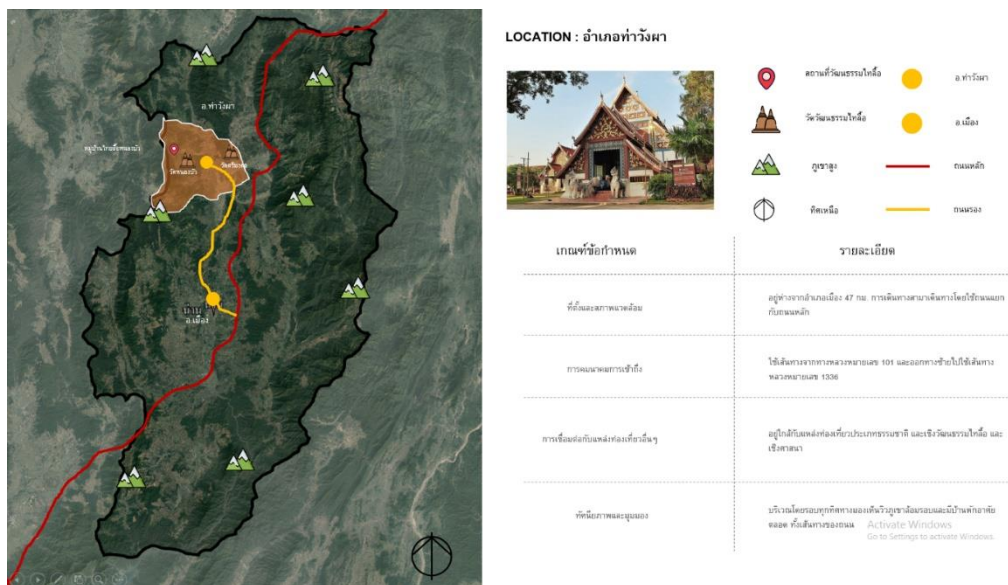
ภาพที่ 4.3 แสดงพื้นที่ตั้ง 3 พื้นที่ (ที่มา: ผู้วิจัย)

ที่ตั้งโครงการ SITE 1

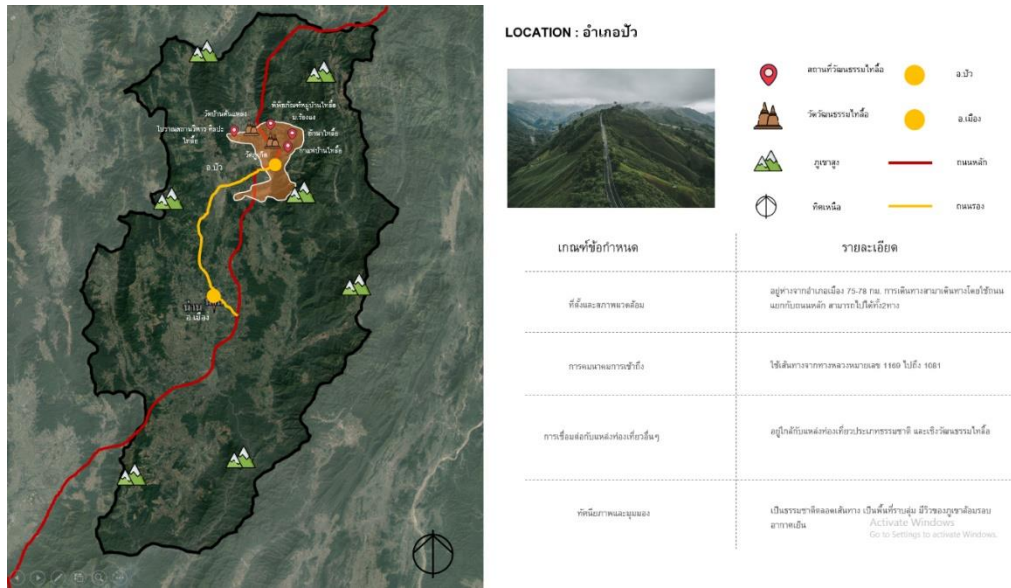
ภาพที่ 4.4 แสดงที่ตั้งโครงการ SITE 1 (ที่มา: ผู้วิจัย)

ที่ตั้งโครงการ SITE 2

ภาพที่ 4.5 แสดงที่ตั้งโครงการ SITE 2 (ที่มา: ผู้วิจัย)

ที่ตั้งโครงการ SITE3

ภาพที่ 4.6 แสดงที่ตั้งโครงการ SITE 3 (ที่มา: ผู้วิจัย)

แบบสรุปการคัดเลือกที่ตั้งโครงการ

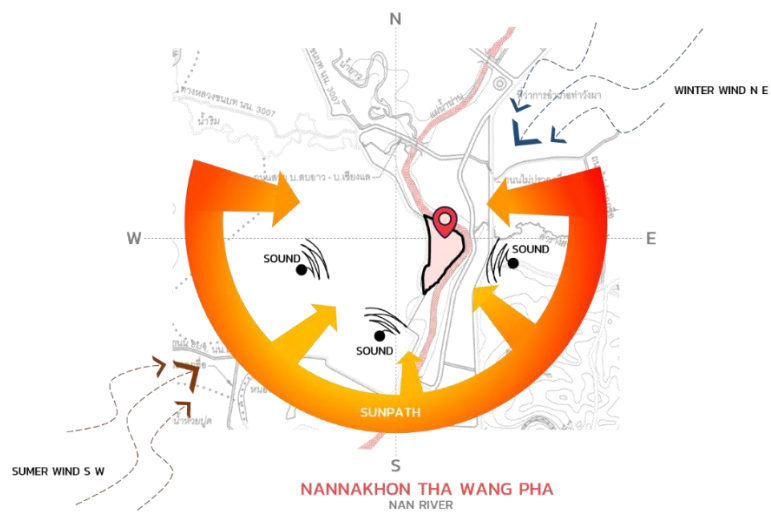
เกณฑ์ข้อกำหนด	อ.สองแคว	อ.ท่าวังผา	อ.ป่า
ที่ตั้งและสภาพแวดล้อม	2	4	3
การคมนาคมการเข้าถึง	2	4	3
ทิวทัศน์ชุมชนใกล้เคียง	1	4	3
ทัศนียภาพและมุมมอง	3	3	4
รวม	8	15	14

หมายเหตุ : ระดับคะแนน 5 ดีมาก / 4 ดี / 3 ปานกลาง / 2 พอใช้ / 1 แย่

จากตารางสามารถสรุปเลือกที่ตั้งโครงการที่เหมาะสมที่สุด คือ อ.ท่าวังผา เพราะมีความเหมาะสมกว่าอีกสอง อ.ที่เหลือ ทั้งในด้านที่ตั้ง และสภาพแวดล้อม มีความสะดวกในการเดินทางเข้าถึง และชุมชนใกล้เคียงโดดเด่นกว่าอีก 2 อำเภอ

- เมื่อเทียบกับอ.สองแคว อ.ท่าวังผา มีการเข้าถึงที่ง่ายกว่าและสะดวกกว่า และสถานที่ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมใกล้เคียงมากกว่า และการเข้าถึงที่ใกล้กว่า 49 กม.

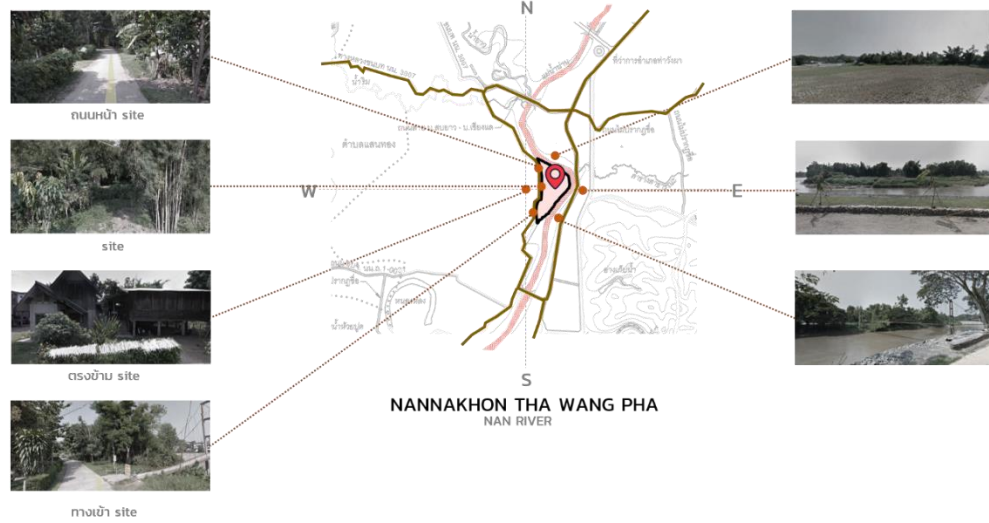
SITE ANALYSIS

ภาพที่ 4.9 แสดงทิศทาง แดด ลม ฝน (ที่มา: ผู้วิจัย)

SITE VIEW

บ้านนาเตา อ.ริม อ.กำวังพำ จังหวัดน่าน 55140

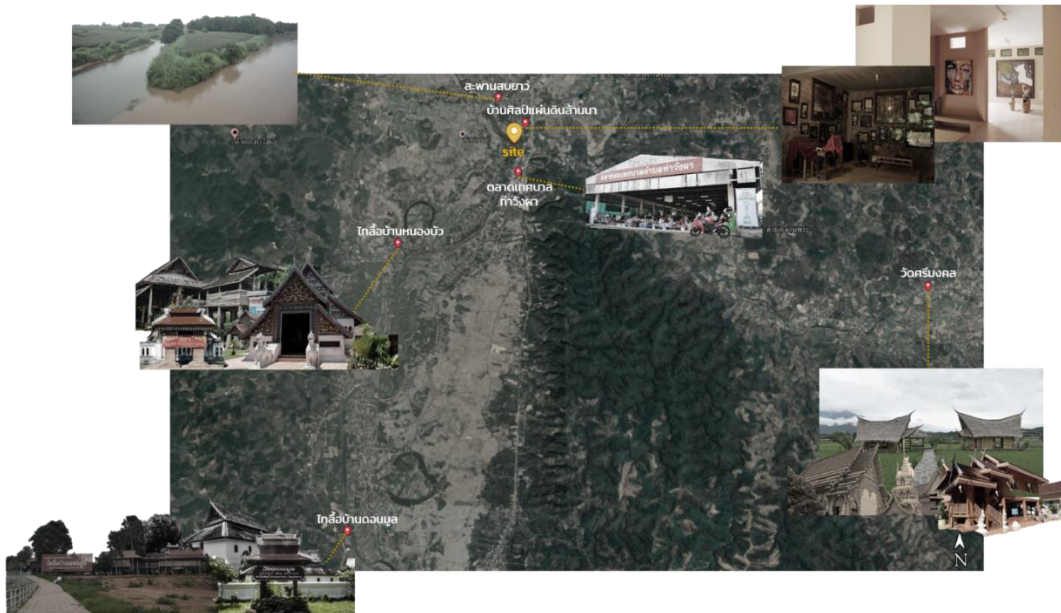
ภาพที่ 4.10 แสดงมุมมองที่ตั้งของโครงการ (ที่มา: ผู้วิจัย)

วิเคราะห์เส้นทางหลักเส้นทางรอง

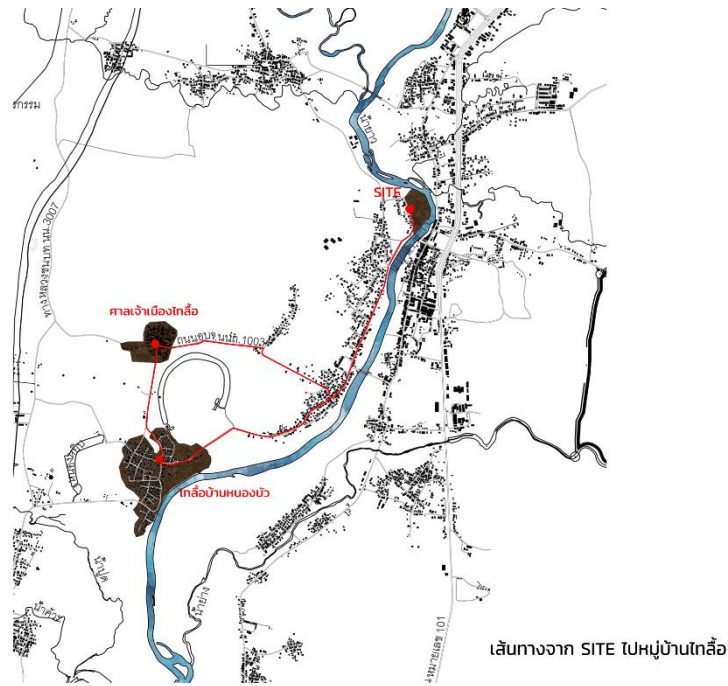

ภาพที่ 4.11 แสดงการเข้าถึง (ที่มา: ผู้วิจัย)

ANALYSIS LANDMARK

ภาพที่ 4.12 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวรอบ SITE (ที่มา: ผู้วิจัย)

4.13 แสดงเส้นทางจาก SITE สู่หมู่บ้านไถลื้อหนองบัว (ที่มา: ผู้วิจัย)

4.5 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของโครงการ

เนื่องจากความต้องการหลักของโครงการนั้น คือ ต้องการให้เป็นรีสอร์ทที่ให้ผู้เข้ามาใช้บริการเกิดความประทับใจ และเกิดความผ่อนคลาย จาก กิจกรรม เป็นส่วนสำคัญ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมในเรื่องของ การเป็นอยู่ วิถีชีวิต และ วัฒนธรรม แบบไถลื้อ และประกอบด้วย สภาพแวดล้อมโดยรอบและทุกพื้นที่ของโครงการที่ส่งผลให้เกิดกิจกรรมแก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการภายในโครงการ

จากข้างต้นที่กล่าวมาภายในโครงการนี้ประเภทของบุคคลที่เข้ามาใช้บริการภายในโครงการจะเน้นไปทางกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ กลุ่มคนไทยที่ค่อนข้างมีรายได้สูง กลุ่มคนที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไถลื้อ หรือกลุ่มคนที่สนใจในทางด้านสถาปัตยกรรมไถลื้อ ทางโครงการที่จัดขึ้นมานั้นเพื่อตอบสนองคนทุกเชื้อชาติ ทุกเพศ และช่วงวัยที่เหมาะสมมีความเป็น International อยู่ไม่จำกัดเชื้อชาติ

ภายในโครงการนี้จะมีห้องพักทั้งหมด 48 ห้อง แบ่งเป็น family room 8 ห้อง Standard Room 32 ห้อง และ Suit Room 8

ดังนั้น ในโครงการจึงจำเป็นต้องมีองค์ประกอบของโครงการที่เป็นส่วนพิเศษเพิ่ม จากองค์ประกอบหลักพื้นฐานของโรงแรมหรือรีสอร์ททั่วไป ทำให้สามารถสรุปภาพรวมขององค์ประกอบโครงการตามส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

4.6 องค์ประกอบหลักของโครงการ

1. Meditation Spa สปาเพื่อการบำบัด

- 1.1 ห้องขนาด 1 (ขนาดเท่า,ขนาดหัว,ขนาดใหญ่)
- 1.2 ห้องขนาด 2 (ขนาดตัว)
- 1.3 ห้องขนาด 3 (ขนาดตัว)
 - 2.ส่วนต้อนรับ
 - 2.1 Hall
 - 2.2 Lobby Lounge
 - 2.3 Front Desk and Reception
 - 2.4 Baggage Room
 - 2.5 Public Telephone
 - 2.6 Toilet
 - 3.ส่วนห้องพักมีทั้งหมด 3 ไทป์ แบ่งออกเป็น
 - 3.1 Standard Room
 - 3.2 Deluxe Room
 - 3.3 Suite Room
 - 4.ส่วนสนับสนุน (ส่วน Food & Beverage)
 - 4.1 ห้องอาหารมีทั้งหมด 2 ห้อง แบ่งออกเป็น
ห้องอาหารที่เปิดบริการ 24 ชั่วโมง 1 ห้อง
ห้องอาหารสำหรับ ที่จะบริการอาหารไทลื้อ
 - 4.2 Main Restaurant (24 hr.)
 - 4.3 Main Kitchen
 - 4.4 ไทลื้อ Restaurant
 - 4.5 Toilet
 - 5.ส่วนบริหาร
 - 5.1 ห้องประธานโครงการ
 - 5.2 ห้องกรรมการผู้จัดการ
 - 5.3 ห้องรองประธานโครงการ
 - 5.4 ห้องผู้จัดการ
 - 5.5 ส่วนห้องรับแขก
 - 5.6 ฝ่ายบุคคล
 - 5.7 ฝ่ายประชาสัมพันธ์
 - 5.8 ฝ่ายบัญชี และการเงิน
 - 5.9 ฝ่ายจัดซื้อ

- 5.10 ฝ่ายการตลาด
- 5.11 ฝ่ายบริหารอาคาร
- 5.12 ห้องประชุม
- 5.13 Pantry
- 5.14 ห้องเก็บของ
- 5.15 ห้องเก็บเอกสาร
- 5.16 ห้องน้ำ

6. ส่วนบริการ (Service)

- 6.1 Control Office
- 6.2 House Keeping
- 6.3 Laundry
- 6.4 Canteen
- 6.5 Security
- 6.6 Loading
- 6.7 Storage
- 6.8 Toilet

7. ส่วนซ่อมบำรุง

- 7.1 Chaff Engineering
- 7.2 Engineering & Technical office ส่วนห้องเครื่อง
- 7.3 Transfomer Room
- 7.4 Electronic Room
- 7.5 Boiler Room
- 7.6 Fuel Storage
- 7.7 Generator Room
- 7.8 Chiller Room
- 7.9 Telephone Control
- 7.10 Pump Room
- 7.11 แทงก์น้ำส่วนบำบัดน้ำเสีย
- 7.12 Main entrance Shop
- 7.13 General
- 7.14 ห้องน้ำ

8. ส่วน Parking

8.1 ที่จอดรถทั่วไป

8.2 ที่จอดรถพนักงาน

4.7 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของโครงการ

1. ส่วนห้องพัก

รายละเอียด	จำนวน คน	จำนวน Unit	พื้นที่ ต.ร.ม.	พื้นที่รวม	ที่มา
STANDARD ROOM	-	32	80	2,560	C
SUITE ROOM	-	8	120	960	C
FAMIL ROOM	-	8	240	1,920	C
				5,440	
CIRULATION 30%				1,632	
รวม 7,072 ตารางเมตร					

ตาราง 4.1 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก

2. ส่วนองค์ประกอบรอง

รายละเอียด	จำนวน คน	จำนวน Unit	พื้นที่ ต.ร.ม.	พื้นที่รวม	ที่มา
HALL	120	1	1.20P	144	C
LOBBY	120	1	0.54P	64.8	C
RECEPTION	120	1	0.3RM	12	C
BUGGAGE ROOM	5	1	3.2P	6.4	
TOILET	2	6	1.5U	9	
				236.2	
CIRULATION 30%				78.06	
รวม 314.26 ตารางเมตร					

ตาราง 4.2 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนองค์ประกอบรอง

3. ส่วนสนับสนุน

รายละเอียด	จำนวน คน	จำนวน Unit	พื้นที่ ต.ร.ม.	พื้นที่รวม	ที่มา
TAILUE RESTAURANT	-	1	578	578	C
BAR	-	1	242	242	
MAIN KITCHEN	-	1	107	107	
24 HR RESTAURANT	-	1	578	578	
PANTRY	-	2	6U	12	
TOILET	-	6	1.5U	9	
				1,526	
CIRULATION 30%				888.1	
รวม 24141 ตารางเมตร					

ตาราง 4.3 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนสนับสนุน

4. ส่วนบริหารของโครงการ

รายละเอียด	จำนวน คน	จำนวน Unit	พื้นที่ ต.ร.ม.	พื้นที่รวม	ที่มา
ห้องประธาน	1	1	16P	16	A,C
ห้องกรรมการ	1	1	12P	12	A,C
ห้องรองประธาน	1	1	12P	12	A,C
ห้องผู้จัดการ	1	1	8P	8	A,C
ห้องส่วนรับแขก	1	1	40U	40	A,C
ฝ่ายบุคคล	2	1	8P	16	A,C
ฝ่ายประชาสัมพันธ์	1	1	4P	4	A,C
ฝ่ายบัญชีและการเงิน	3	1	4P	12	A,C
ฝ่ายจัดซื้อ	1	1	4P	4	A,C
ฝ่ายการตลาด	2	1	4P	8	A,C
ฝ่ายบริหารอาคาร	1	1	6U	6	A,C
ห้องประชุม	10	1	2.5P	25	A,C
เตรียมอาหาร	-	1	6U	6	A,C
ห้องเก็บของ	-	1	10U	10	A,C
ห้องเก็บเอกสาร	-	1	10U	10	A,C
ห้องน้ำ	-	6	1.5U	9	A,C
				198	

CIRULATION 30%		59.4	
รวม 257.4 ตารางเมตร			

ตาราง 4.4 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริหารโครงการ

5. ส่วนบริการพิเศษ

รายละเอียด	จำนวน คน	จำนวน Unit	พื้นที่ ต.ร.ม.	พื้นที่รวม	ที่มา
RECEPTION SPA	4	1	4P	16	A,C
ห้องผู้จัดการแผนก	1	1	14.8U	14.8	C
พนักงาน	8	1	1.5P	12	C
ห้องผู้เชี่ยวชาญ	6	1	4.5P	27	C
ห้องนวดแยก	-	3	38	114	C
ที่เก็บของ	-	1	198	198	A,C
ห้องน้ำชาย	10	1	1.5P	15	A,C
ห้องน้ำหญิง	10	1	1.5P	15	A,C
ห้องพนักงาน	8	1	2P	20	A,C
ห้องเก็บของพนักงาน	-	1	20U	20	C
CLEAN ROOM	-	1	0.8RM	32	C
				483.8	
CIRULATION 30%				418.74	
รวม 902.5 ตารางเมตร					

ตาราง 4.5 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการพิเศษ

6. ส่วนบริการโครงการ

รายละเอียด	จำนวน คน	จำนวน Unit	พื้นที่ ต.ร.ม.	พื้นที่รวม	ที่มา
CONTROL OFFICE	10	1	48U	48	A,C
HOUSE KEEPING	12	1	3P	36	A,C
LAUNDRY	40RM	1	0.8RM	32	A,C
CANTEEN	120	1	1.4RM	168	A,C
SECURITY	7	1	2P	14	A,C
LOADING	-	1	8U	8	A,C
STORAGE	-	1	20U	20	A,C
TOILET	-	6	1.5P	9	A,C
				335	
CIRULATION 30%				100.5	
รวม 435.5 ตารางเมตร					

ตาราง 4.6 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการโครงการ

7. ส่วนที่จอดรถ

รายละเอียด	จำนวน คน	จำนวน Unit	พื้นที่ ต.ร.ม.	พื้นที่รวม	ที่มา
ที่จอดรถทั่วไป	-	40	12.5	500	A,C
ที่จอดรถพนักงาน	-	6	12.5	75	A,C
ที่จอดรถบริการ	-	3	37.5	112.5	A,C
				687.5	
CIRULATION 30%				412.5	
รวม 1,100 ตารางเมตร					

ตาราง 4.7 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนที่จอดรถ

4.8 สรุปที่ว่างเพื่อการใช้สอยของโครงการ

การอธิบายสรุปประกอบแผนภาพ ตาราง โดยจะต้องสรุปให้เห็นสัดส่วนพื้นที่ ขนาด ปริมาณ ที่สามารถนำไปศึกษา เปรียบเทียบน้ำหนักของรูปทรงต่างๆกับการออกแบบได้ รวมพื้นที่ใช้สอย 13249.11 ตารางเมตร

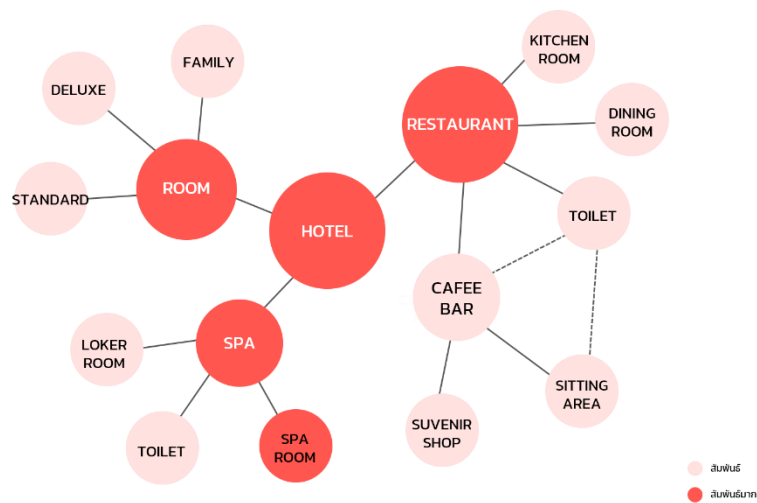
องค์ประกอบโครงการ	พื้นที่รวมโครงการ
-------------------	-------------------

1.ส่วนห้องพัก	7072 ตรม.
2.ส่วนองค์ประกอบรอง	314.26 ตรม.
3.ส่วนสนับสนุน	2414.1 ตรม.
4.ส่วนบริหารโครงการ	257.4 ตรม.
5.ส่วนบริการพิเศษ	902.5 ตรม.
6.ส่วนบริการโครงการ	435.5 ตรม.
7.ส่วนที่จอดรถ	1100 ตรม.
8.ส่วนซ่อมบำรุง	753.35 ตรม.
รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด	13249.11 ตรม.

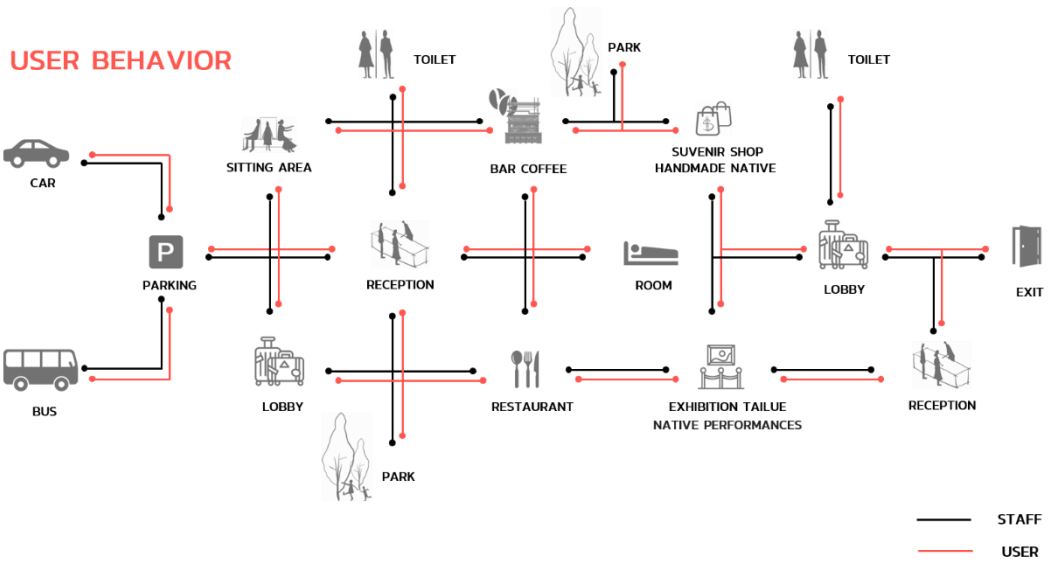
ตาราง 4.8 สรุปพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

4.9 พื้นที่ใช้สอย

การจัดวางอาคาร วิเคราะห์ผังรวมแล้ว เกิดจากการจัดพื้นที่ต่าง ๆ ให้มีความดั้งเดิมของชาวไทลื้อผสมผสานกับวัสดุที่ทันสมัย และให้มีความต่อเนื่องในด้านของการบริการฟังก์ชันของรีสอร์ท

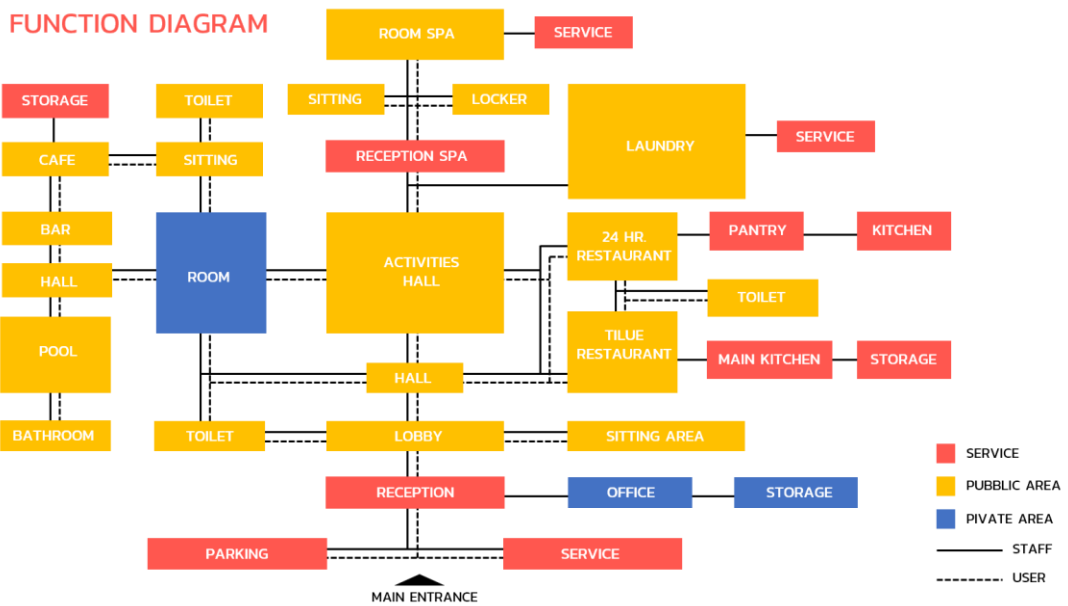

ภาพที่ 4.14 การเชื่อมต่อของโปรแกรมในโครงการ

ภาพที่ 4.15 การวิเคราะห์กลุ่มผู้ใช้และพฤติกรรม

4.9.1 งานออกแบบที่ดีควรตอบสนองต่อความต้องการของคนทุกกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น การจัดให้มีพื้นที่กิจกรรมเหมาะสมกับคนในแต่ละช่วงวัย การจัดสรรพื้นที่สำหรับประกอบกิจกรรม การจัดพื้นที่พักผ่อน และการออกแบบพื้นที่สาธารณะที่สามารถรองรับกิจกรรมตามความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างเหมาะสม

ภาพที่ 4.16 Function Diagram

4.10 แนวความคิดกระบวนการดำเนินงานออกแบบ

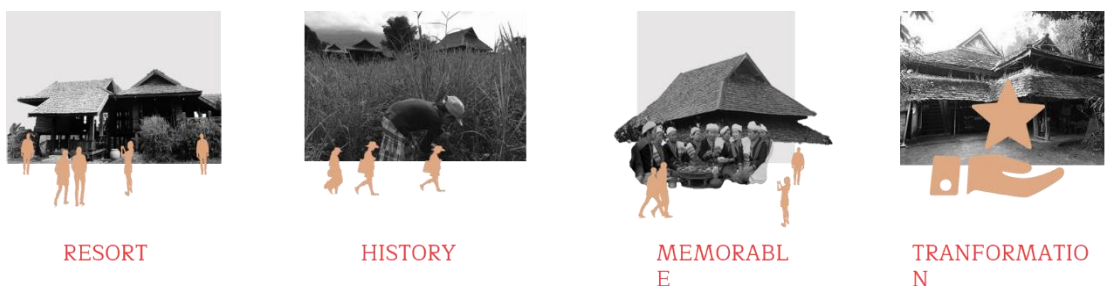
4.10.1 แนวคิดในการออกแบบ

ไทยลื้อเป็นวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ภาษา อาหาร หรือ วรรณกรรม สถาปัตยกรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนาเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นสืบทอดกัน มาแต่ช้านานนับตั้งแต่ชาวไทยลื้ออพยพจากแขวนสิบสองปันนา เข้ามาตั้งถิ่นฐานในภาคเหนือ ของประเทศไทย นานกว่า 200 ปี ชาวไทลื้อมีวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงกับชาวไทยหรือชนเผ่าอื่นใน ภูมิภาค คือมีการสร้างบ้านเรือนเป็นบ้านไม้ มีใต้ถุนสูง มีครัวไฟบนบ้าน ใต้ถุนเลี้ยงสัตว์ แต่ใน ปัจจุบันวิถีชีวิตได้เปลี่ยนไป

ภาพที่ 4.17 แสดง แนวคิดในการออกแบบ 1 (ที่มา: ผู้วิจัย)

ภาพที่ 4.18 แสดง แนวคิดในการออกแบบ 2 (ที่มา: ผู้วิจัย)

ภาพที่ 4.19 แสดง แนวคิดในการออกแบบ 3 (ที่มา: ผู้วิจัย)

RESORT

- เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักโรงแรม ประเภท รีสอร์ทที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

HISTORY

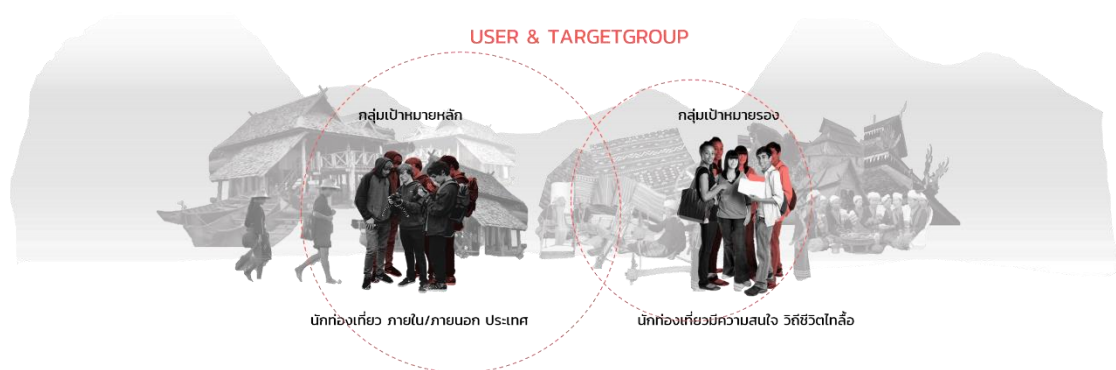
- เพื่อมอบประสบการณ์ ความทรงจำ รวมไปถึงวิถีชีวิตของชาวไทลื้อ

MEMORABLE

- เพื่อสร้างเอกลักษณ์ของโครงการให้เป็นที่น่าสนใจและน่าจดจำ

TRANSFORMATION

- เพื่อพัฒนาอาคารเก่าให้กลับมามีคุณค่า และประโยชน์ในการใช้สอยในการท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.20 แสดง แนวคิดในการออกแบบ 4 (ที่มา: ผู้วิจัย)

USER & TARGETGROUP

- นักท่องเที่ยวภายใน/นอก ประเทศ
- นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจ วิถีชีวิตไทลื้อ

4.10.2 แนวทางนำไปสู่โครงการ

เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการ จึงจำเป็นต้องศึกษาลักษณะที่เกี่ยวข้องต่างๆ หลายด้านเพื่อให้เกิดความเข้าใจของที่ตั้งที่เราเลือก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่เราสามารถจะนำไปใช้ประกอบการออกแบบโครงการเพราะลักษณะและสภาพที่ตั้งโครงการ ก็เป็นส่วนที่มีอิทธิพลในการออกแบบและรูปแบบของโครงการเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 4.21 แสดง แนวคิดในการออกแบบ 5 (ที่มา: ผู้วิจัย)

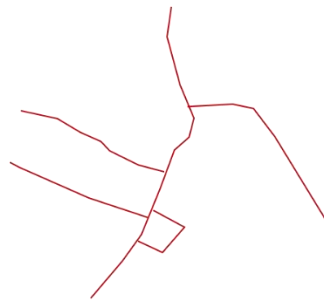
เพื่อเป็นจุดหมายปลายทาง สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ประเภท รี
 สอร์ท ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ โดยมีทิวทัศน์เป็น
 ภูเขาสูง และสัมผัส กลิ่นอายและบรรยากาศวิถีชีวิตของคนไทลื้อ ผ่านงานออกแบบทางด้าน
 สถาปัตยกรรมที่พักอาศัยเสมือนหนึ่งผู้ที่เข้าใช้งานเป็นคนไทลื้อ

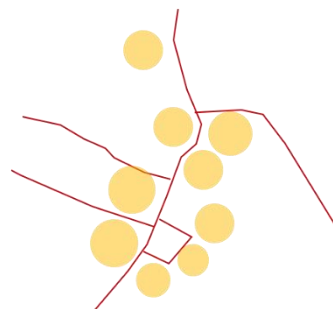
ภาพที่ 4.22 แสดง แนวคิดในการออกแบบ 6 (ที่มา: ผู้วิจัย)

4.10.3 วิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

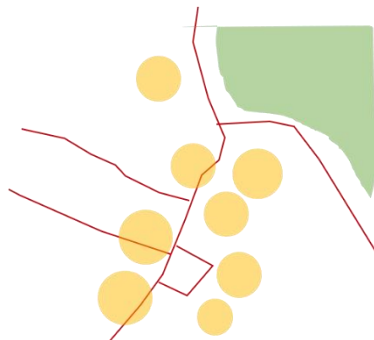
- แนวความคิดการวางผังหมู่บ้านไถลื้อ บ้านดอนมูล

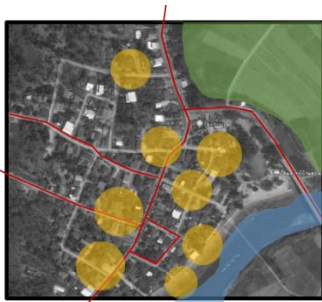
การวางเส้นทางของไถลื้อ บ้านดอนมูล

การวางตัวบ้านไถลื้อ บ้านดอนมูล

การนำไร่นาของไถลื้อ บ้านดอนมูล

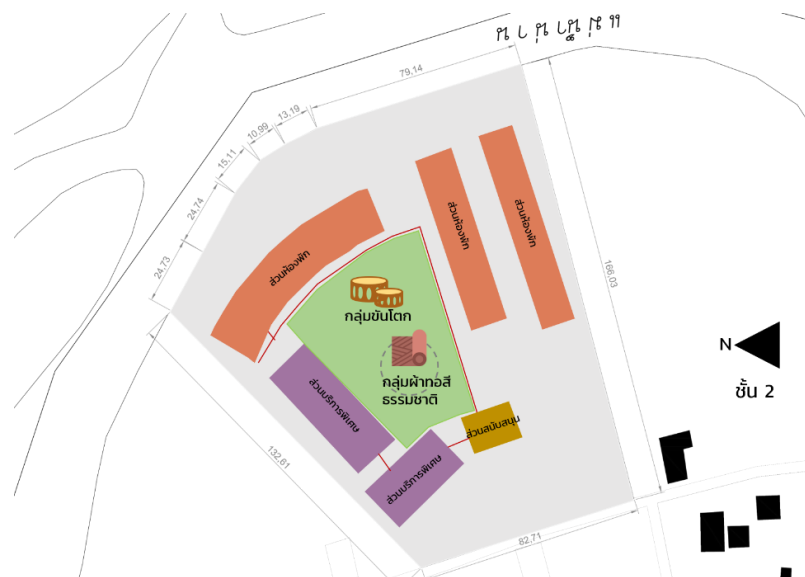

การปลูกไร่ปลูกนาริมน้ำของไถลื้อ บ้านดอนมูล

4.10.4 การจัดวาง(zoning) การวิเคราะห์ที่เกิดจากการคลี่คลายการแบ่งโซนของพื้นที่ ส่วนบุคคล ความสงบส่วนตัวและ ขอบเขตนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องคล้องกันเพื่อสามารถรับรู้ถึงการสร้างพื้นที่ใช้สอยต่างๆภายใน โครงการเพื่อจัดกลุ่มพื้นที่ใช้สอย

การวางผังชั้นที่ 1 มีการวางฟังก์ชัน ในส่วนของ ที่จอดรถ ส่วนบริการพิเศษ และห้องพัก ก็จะวาง ฟังก์ชันที่เป็นจุดขายของโครงการ เช่น ลานกิจกรรม กลุ่มชั้นโตก หรือ กลุ่มผ้าทอสีธรรมชาติ เพื่อให้คนที่เข้ามาใช้โครงการได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชาวไทลื้อ

การวางผังชั้นที่ 2 มีการวางฟังก์ชัน ในส่วนของ ส่วนสนับสนุน ส่วนบริการพิเศษ และห้องพัก ฟังก์ชันที่เริ่มมีระบบมากขึ้นเช่น ห้องพักเป็นจุดขายของโครงการ ต้องวางให้เหมาะกับการพักผ่อน

4.10.5 การพัฒนาการออกแบบ

- การออกแบบร่างพัฒนางานครั้งที่ 1

เริ่มจากการวิเคราะห์แนวความคิดเริ่มแรกจากข้อมูลที่ได้รับรวบรวมข้างต้นแล้วว่า การออกแบบรีสอร์ทที่มีเอกลักษณ์ต้องมีสภาพแวดล้อมโดยรอบทำเลที่ตั้งของรีสอร์ท สร้างบรรยากาศและความรู้สึกที่เป็นเอกลักษณ์ให้กับคนที่เข้ามาพักภายในโครงการด้วยการใช้ความเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทลื้อที่เป็นอาคารเก่า หรือ การวางผังของหมู่บ้านชาวไทลื้อที่ต้องอิงบริบทโดยรอบเพื่อดึงเอาเอกลักษณ์และความเป็นอยู่แสดงผ่านผังของโครงการ

การนำเสนอผังในรูปแบบ Schemmstic plan โดยวาง Zoning ตามการเลือกข้างต้นใน ขั้นตอนนี้ได้นำหลักแนวคิดในการเข้าถึงและพื้นที่กิจกรรมที่เป็นตัวกำหนด มาใช้ออกแบบพื้นที่ ด้านในโครงการเพื่อให้เกิดความรู้สึกและประสบการณ์ที่เหมือนกับความเป็นอยู่อาศัยของชาวไทลื้อ แต่มีการผสมผสานกับความทันสมัย โดยผังชั้นมีแนวคิดให้เกิดการเปรียบเทียบและทำให้เกิด Space เปิดโล่งตรงกลางเพื่อนมี ความเชื่อมโยงกับองค์ประกอบที่เป็นอยู่

Schemmstic plan 1

Schemmstic plan 2

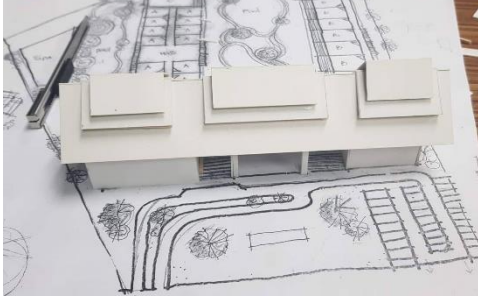
Schemmstic plan 3

Schemmstic plan 4

- การออกแบบร่างพัฒนางานครั้งที่ 2

เป็นการร่างรูปแบบพัฒนาแบบต่อจากครั้งที่1 ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบที่ได้ทำการออกแบบนำมาปรับใช้ออกแบบพัฒนาโมเดลให้เข้ากับโครงการ โดยนำรูปแบบการตัดโมเดลตัวสถาปัตยกรรมมาใช้ให้เข้ากับส่วนกิจกรรมโครงการ

การพัฒนาโมเดลครั้งที่ 1

การพัฒนาโมเดลครั้งที่ 2

การพัฒนาโมเดลครั้งที่ 3

การพัฒนาโมเดลครั้งที่ 4

ภาพที่ 4.23 แสดง การพัฒนาโมเดลครั้งที่ 1-4 (ที่มา: ผู้วิจัย)

- การออกแบบร่างพัฒนางานครั้งที่ 3

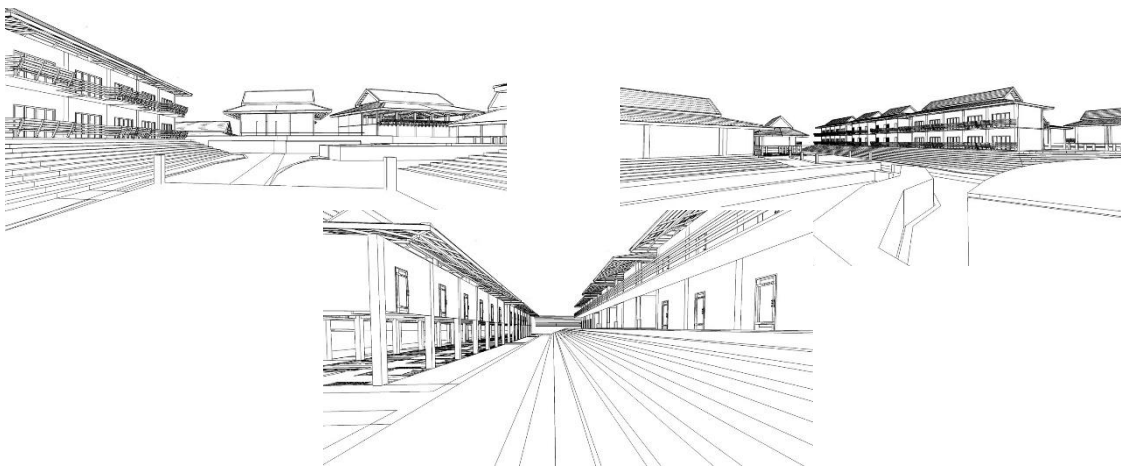
เป็นการร่างรูปแบบพัฒนาแบบต่อจากครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบที่ได้ทำการทดลองนำมาปรับใช้ออกแบบพัฒนางานกับโครงการ โดยนำรูปแบบการพัฒนาโมเดล มาใช้ในการออกแบบตัวสถาปัตยกรรมและ ตัวแปลนของโครงการให้ดียิ่งขึ้นเพื่อนำมาออกแบบให้เข้ากับส่วนกิจกรรมของโครงการ

ภาพที่ 4.24 แสดงผังพื้นที่ 1-2 แบบร่างครั้งที่ 3

ภาพที่ 4.25 แสดงรูปด้าน แบบร่างครั้งที่ 3

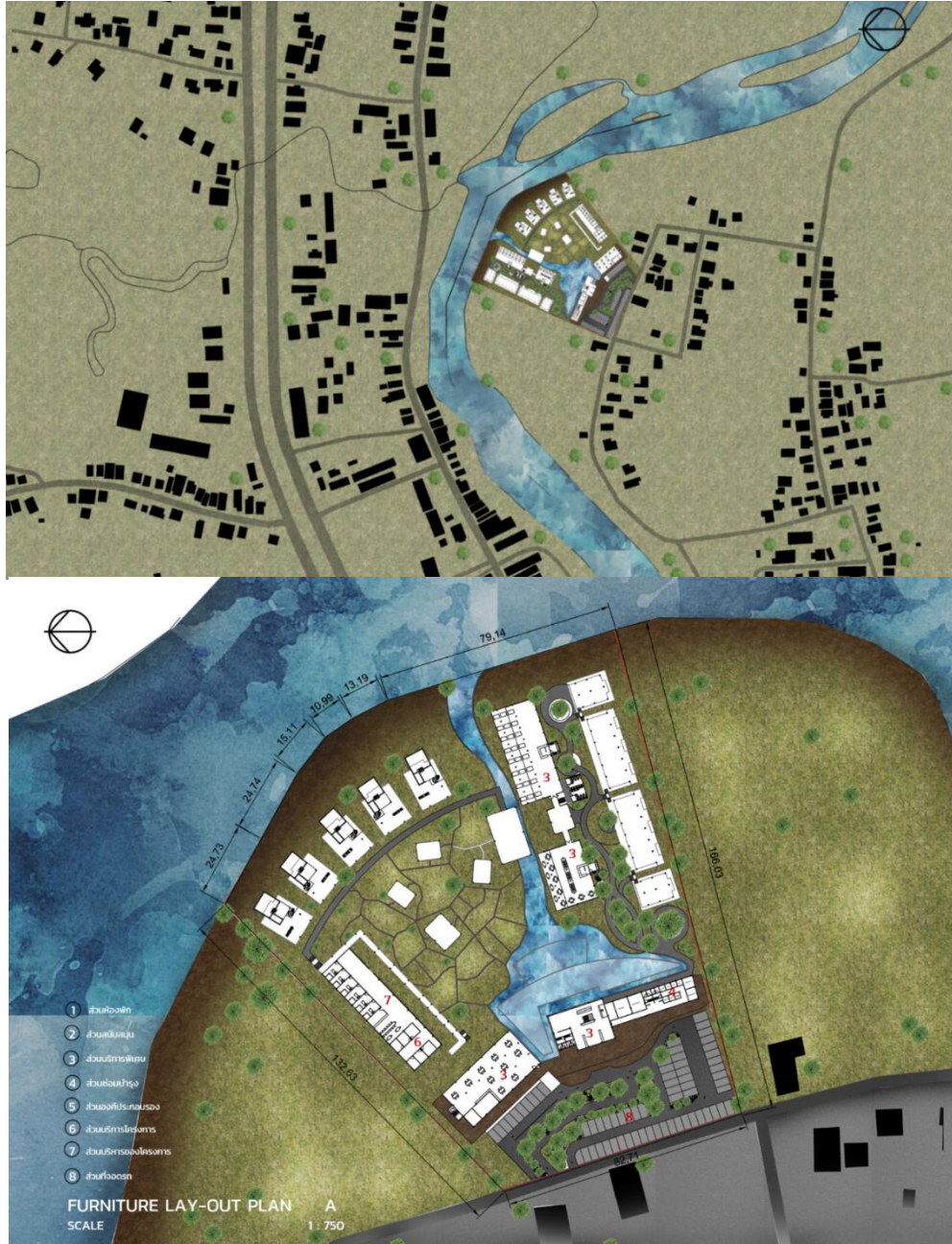

ภาพที่ 4.26 แสดงมุมมองภายในโครงการ แบบร่างครั้งที่ 3

4.10.6 ผลงานการออกแบบขั้นสุดท้าย

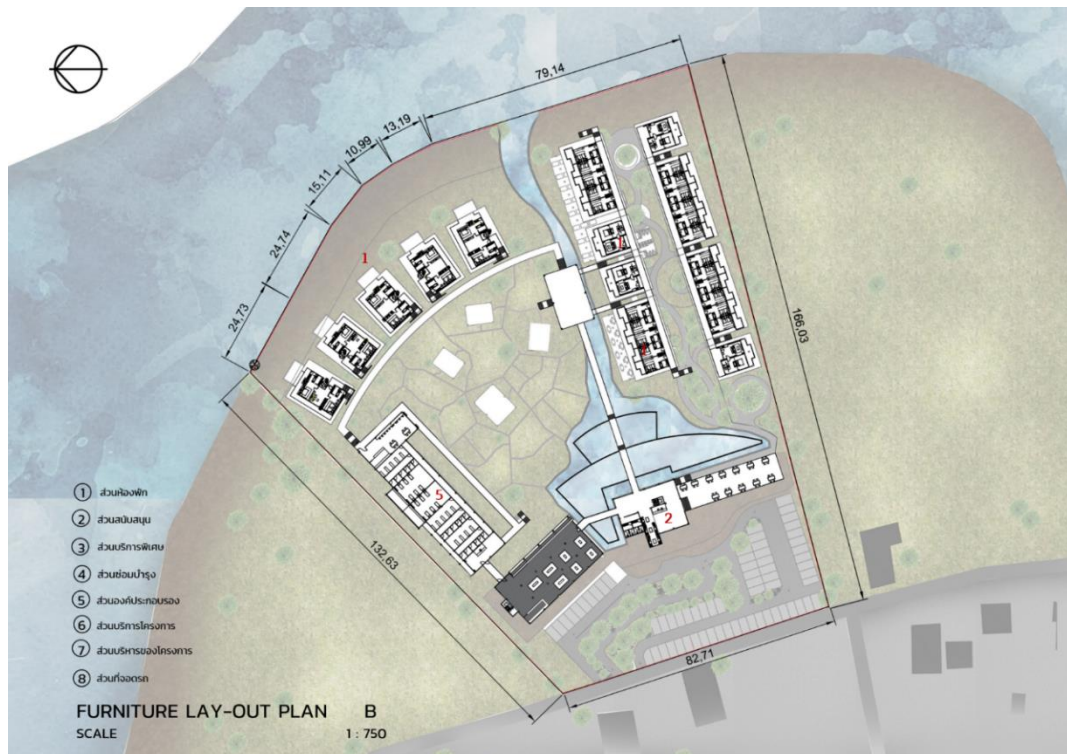
lay-Out แสดงให้เห็นถึงบริบท รอบๆโครงการ หรือ ที่พักอาศัยที่อยู่บริเวณใกล้เคียง
โครงการ จนถึงเส้นทางถนนที่สามารถเข้าถึงโครงการ

ภาพที่ 4.27 แสดง lay-Out

ภาพที่ 4.28 แสดง lay-out plan A

- แพลนชั้น 1 ทางเข้าโครงการมี 1 ทาง เข้าโครงการจะต้องเจอตัวอาคารที่เป็น
อาคารสองชั้น ชั้นแรกเป็นที่ขายของฝาก

ภาพที่ 4.29 แสดง lay-Out plan B

- ส่วนแปลนชั้น 2 จะเป็นอาคารต้อนรับ และจะมีร้านค้าแฟ ที่ออกแบบด้วยตัวสถาปัตยกรรมของคนไทลื้อ และมีจุดนั่งพักผ่อน ส่วนของตัวห้องพัก จะแบ่ง ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ family room , Sweet room , Standard Room แต่ละส่วนก็จะมีตกแต่งภายในไม่เหมือนกัน ตัวอาคารข้างนอกก็แตกต่างกัน เพื่อแบ่งความเป็นสัดส่วนของห้องพัก

แสดง lay-out plan A , B

- 1.ส่วนห้องพัก
- 2.ส่วนสนับสนุน
- 3.ส่วนบริการพิเศษ
- 4.ส่วนซ่อมบำรุง
- 5.ส่วนองค์ประกอบรอง
- 6.ส่วนบริการโครงการ
- 7.ส่วนบริการของโครงการ
8. ส่วนที่จอดรถ

ภาพที่ 4.30 แสดง ทัศนียภาพภายนอกโครงการ จากมุมมองหน้าโครงการและหลังโครงการ

ภาพที่ 4.31 แสดงทัศนียภาพด้านหน้าโครงการจากหน้าอาคารต้อนรับ

ภาพที่ 4.32 แสดงทัศนียภาพชั้น 2 ของส่วนบริการ ที่ติดกับอาคารต้อนรับ

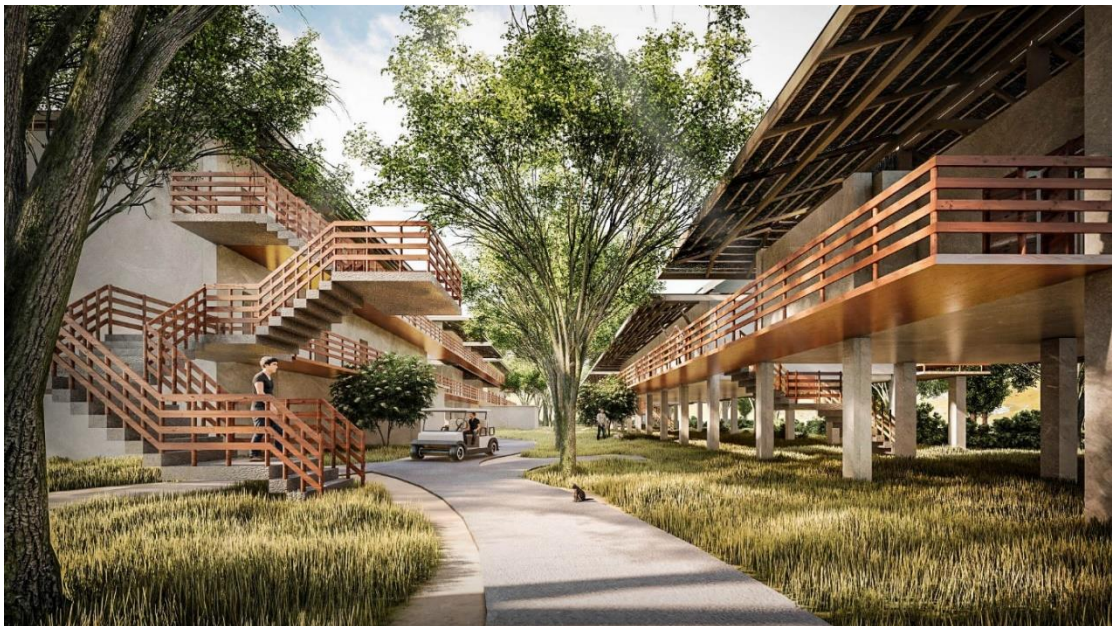
ภาพที่ 4.33 แสดงมุมมองภายในโครงการที่เป็นทางเชื่อมระหว่างอาคารต้อนรับไปห้องพัก

ภาพที่ 4.34 แสดงมุมมองภายในโครงการที่เป็นส่วนทำกิจกรรม เช่น ทอผ้า หรือจักสาน และมีบริบทโดยรอบเป็นทุ่งนา เพื่อให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวไทลื้อ

ภาพที่ 4.35 แสดงมุมมองภายในโครงการระหว่างทางเดินของส่วน family room และลานกิจกรรม

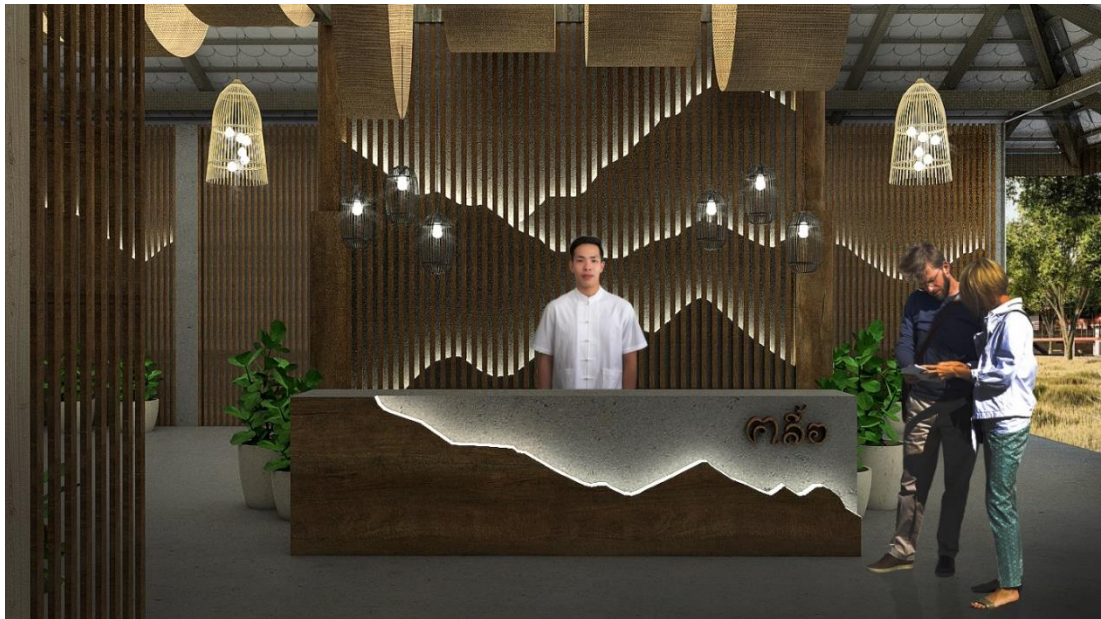
ภาพที่ 4.36 แสดงมุมมองภายในโครงการระหว่างห้องพัก Sweet room และ Standard Room

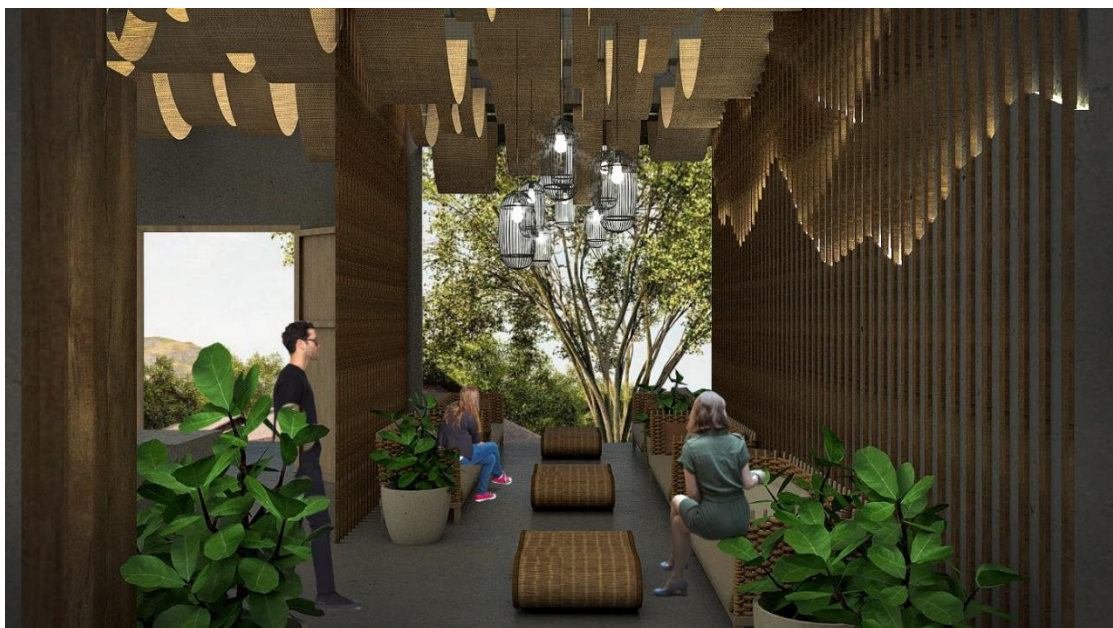
ภาพที่ 4.37 แสดงทัศนียภาพภายในโครงการส่วนของลานกิจกรรมตอนเย็น

ภาพที่ 4.38 แสดงมุมมองภายในโครงการส่วนของทางเดิน

ภาพที่ 4.39 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วนRECEPTION

ภาพที่ 4.40 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วนSITTINGAREA

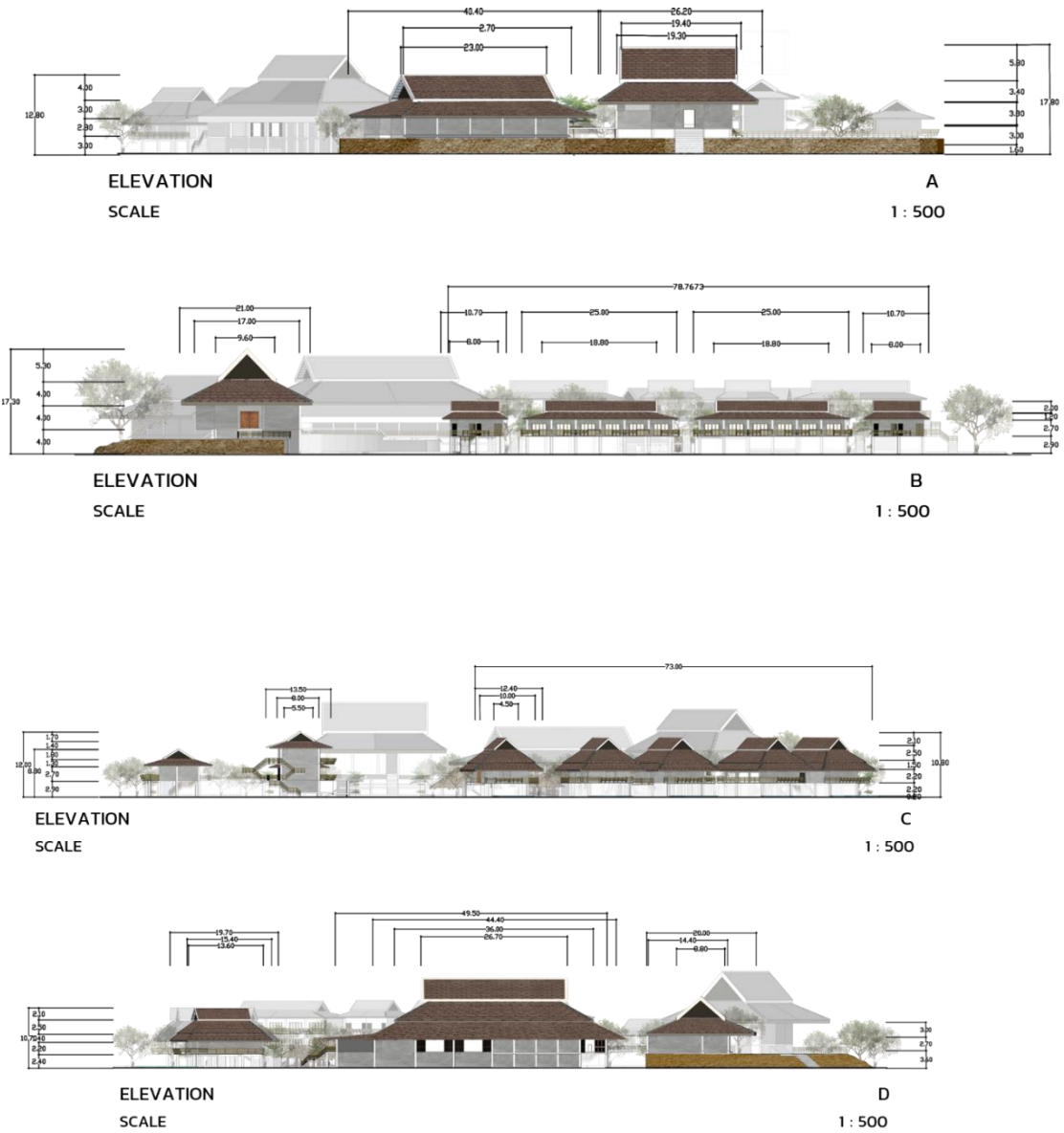
ภาพที่ 4.41 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วน CAFE

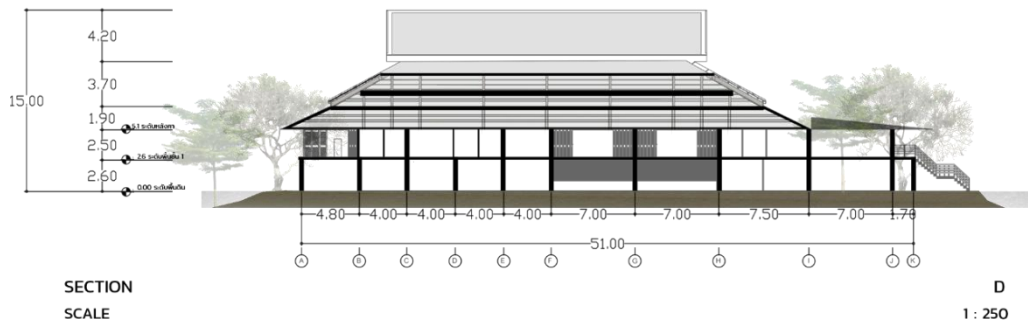
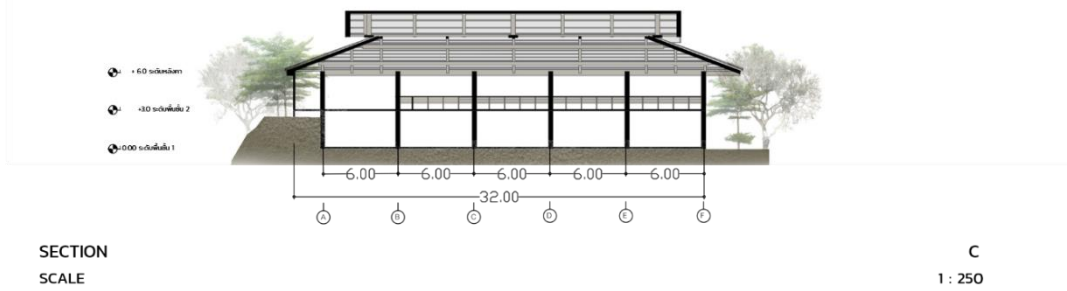
ภาพที่ 4.42 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วน EXHIBITION

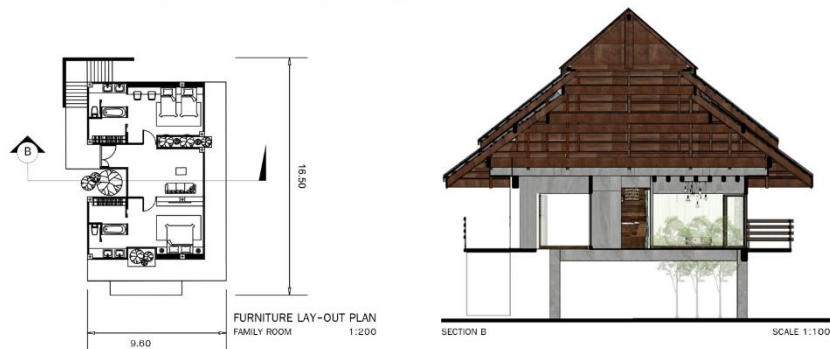
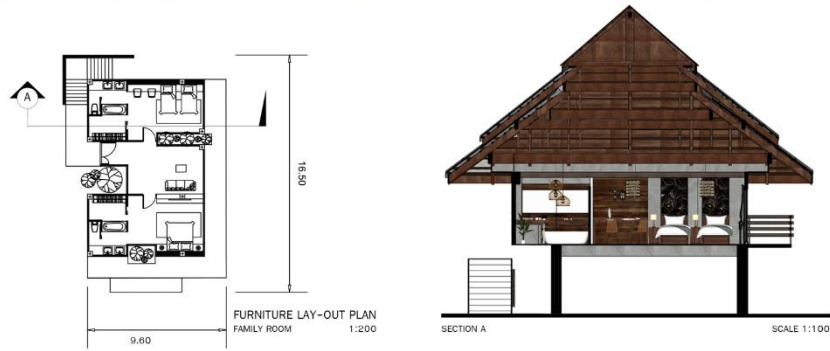
ภาพที่ 4.43 แสดง PERSPECTIVE ภายในส่วน RESTAURANT

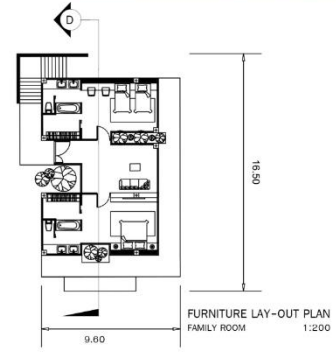
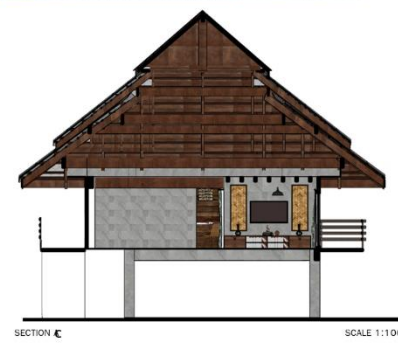
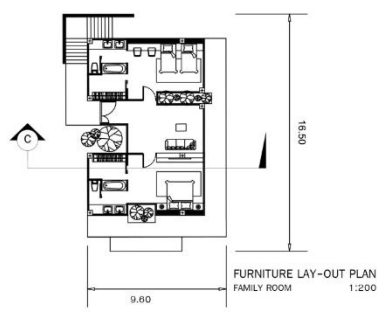
ภาพที่ 4.44 แสดง ELEVATION

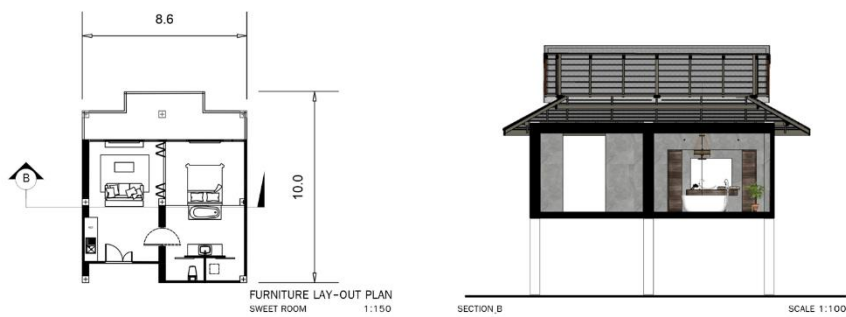
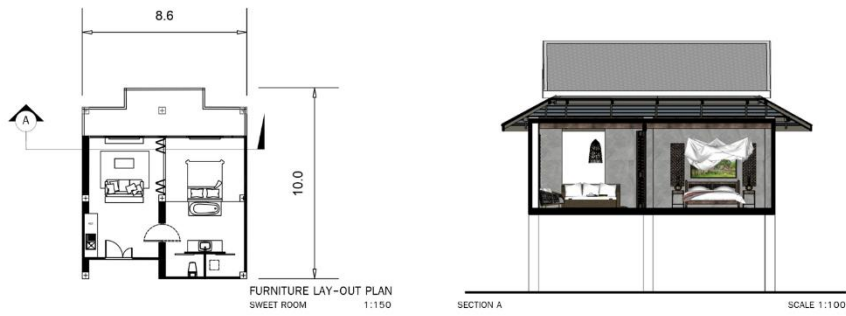
ภาพที่ 4.45 แสดง SECTION

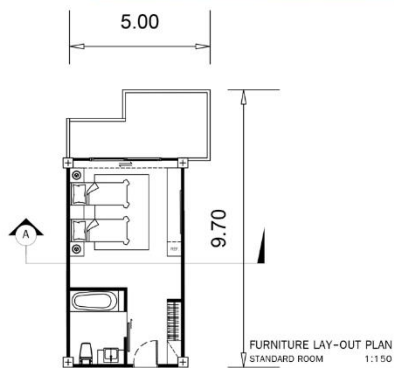
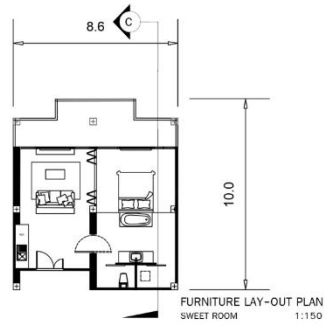
ภาพที่ 4.46 แสดงแบบขยาย ของห้อง family room

ภาพที่ 4.47 แสดงแบบขยาย ของห้อง family room

ภาพที่ 4.48 แสดงแบบขยาย ของห้อง Sweet room

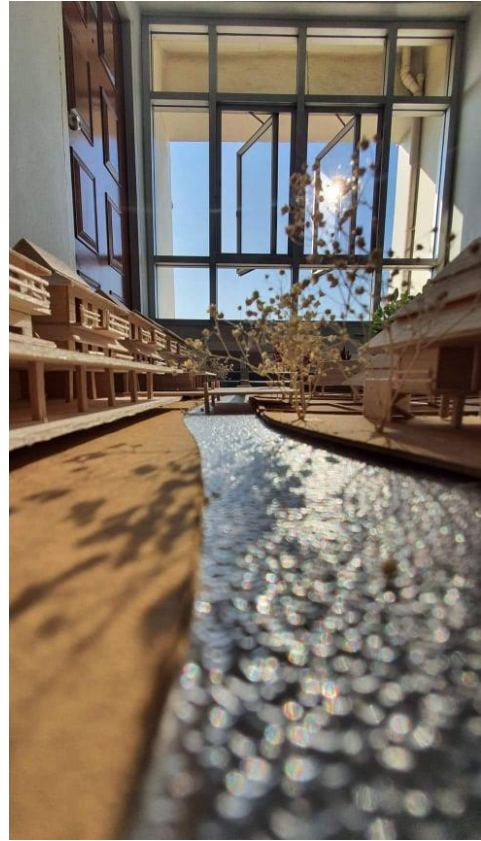

ภาพที่ 4.49 แสดงแบบขยาย ของห้อง Standard Room

ภาพที่ 4.50 แสดงแบบขยาย ของห้อง Standard Room

4.11 ภาพ แสดงโมเดล

ภาพที่ 4.51 โมเดล แสดงมุมมอง ภายในโครงการ

ภาพที่ 4.52 โมเดลแสดงมุมมองภายในโครงการ

ภาพที่ 4.53 โมเดลแสดง LAY OUT

บทที่ 5

สรุปผลการประยุกต์ใช้ในการออกแบบ

5.1 สรุปผลการศึกษา

กระบวนการในการออกแบบตั้งแต่การหาประเด็นการทำงานคือ หาเรื่องที่น่าสนใจและทางของประเด็นที่น่าสนใจ และหาแนวทางในการทำงานคือการศึกษาโครงการ การหาประเด็นที่มีทางออกได้หลายทางเป็นอีกวิธีหนึ่งในการเริ่มโครงการ โดยหาเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบ สิ่งที่น่าสนใจ และประเด็นใหม่ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือ แม้แต่ประเด็น ที่เกิดขึ้นจากประวัติศาสตร์ ก็ สามารถนำมาผสมผสานกันให้เกินเป็นแนวคิดรูปแบบใหม่ได้

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวไทลื้อ รวมไปถึงสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของชาวไทลื้อ และความเป็นมาตั้งแต่เกิดการอพยพ เพื่อนำไปสู่การออกแบบสถาปัตยกรรม และได้ออกแบบ รีสอร์ทไทลื้อ เพื่อให้นักท่องเที่ยวหรือคนที่เข้ามาพัก ได้สัมผัสเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาวไทลื้อที่มีเอกลักษณ์ของความเป็นชนเผ่าที่อพยพมาจากสิบสองปันนา ผ่านสถาปัตยกรรมภายในโครงการ และยังให้เกิดความสอดคล้องและสัมพันธ์กับบริบท

จากการวิเคราะห์เนื้อหาต่าง ๆ ได้พิจารณาและสรุปได้ว่า องค์ประกอบของชาวไทลื้อ นั้นเกิดจากการมีวิถีชีวิต ที่เป็นความเรียบง่าย ชอบอยู่ที่มีแม่น้ำลำธาร และติดกับธรรมชาติ เพราะชาวไทลื้อมีอาชีพทำไร่เลื่อนลอย และปลูกสวนผักไว้บริโภค และยังมีภารกิจ หรือการทอผ้าที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ แม้แต่สถาปัตยกรรมก็ไม่เหมือนชนเผ่าอื่น จึงเกิดเป็น รีสอร์ทไทลื้อ ที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทลื้อ แต่ได้มีการผสมผสานกับความเป็นปัจจุบันเพิ่มขึ้น

จึงนำมาสู่การกำหนดออกแบบในงานสถาปัตยกรรม ด้วยแนวคิดจากการถอดองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมไทลื้อ และถอดแนวคิดมาจากวิถีชีวิต ของชาวไทลื้ออีกด้วยบวกกับการผสมผสานกับวัสดุในปัจจุบันให้เป็นจุดเด่นของโครงการ ไทลื้อรีสอร์ท

5.2 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สรุปข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านเพื่อนำไปแก้ปัญหาที่นักศึกษาได้ทำลงไป

ท่านที่หนึ่ง อาจารย์พรรัชษฐ์ ต่อสุวรรณ

ได้รับคำชม มีความเข้าใจในประเด็น ชอบในการทำงานที่ตั้งเป้าหมาย นำเสนอผลงานได้ครบถ้วน รายละเอียดดี แต่ได้ขาดแบบวิเคราะห์ที่ไปสู่การออกแบบผังโครงการ บกพร่องในเรื่องการวางผังบางตำแหน่ง

35

วท-สค ๐๓

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่.....กลุ่มที่ ๐๑.....ลำดับที่.....ช่วงเวลาการตรวจ.....วันที่ตรวจ 11/12/16.....

ชื่อนักศึกษา.....จ.ล. ๑๖๑๓ เกตุวิมล.....รหัส 5๓๐๓๑๑.....ภาคการศึกษา.....ปีการศึกษา ๒๕๕๓.....

ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์.....เทคโนโลยี 3๑๑๓.....

ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	มีตารางในเล่มเสนอตัวกลาง ไม่ได้อยู่กับ หน้า เช่น MATC ในหน้าตัวกลาง ซึ่งตัวกลาง ควร → program/function
	วิธีใช้ + have table → Arch concept. ดีดี!
	ข้อแนะนำเพิ่มเติม แนะนำ/เสนอแนะ ขาดการเชื่อมโยง ข้อเสนอแนะที่ ๓ ออกแบบวางผัง
	นำเสนอของงานที่ได้เสนอ ควรจะดีข้อดีตัว ข้อเสนอแนะในเล่มงาน
	ข้อเสนอแนะที่ ๓ ในเรื่องวางผังอาคาร ควรนำเสนอเสนอ ตาราง/แผน/ผัง การจัดผัง หรือใช้ผังเสนอแนะที่ดี ในเรื่อง ที่ได้ออก
	Presentation ของงาน... ดูดีดี ส่วนที่ ได้ออกเสนอ แนะนำ diagram ที่ใช้ควร แนะนำ → เสนอแนะที่ดี

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจวิทยานิพนธ์.....

ภาพที่ 5.1 รูปภาพแสดงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(ภาคออกแบบ) ท่านที่สอง อาจารย์ปิติ ศาสตร์วาทา

- ทำความเข้าใจกับงานให้มากขึ้น ขาดความชัดเจนหลายประเด็น
- ทิศทางการมองออกมาจากห้องแต่ละโถงต้องเห็น วิว
- ควรทำความเข้าใจกับดีไซน์ให้มากขึ้น

35

วท-สถา ๐๓

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่.....กลุ่มที่.....ลำดับที่.....ช่วงเวลาการตรวจ.....วันที่ตรวจ..... ๑๑/๑๒/๒๕๖๑

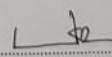
ชื่อนักศึกษา..... น.ศ. อรุณ แก้วรุ่ง..... รหัส..... ภาคการศึกษา..... ปีการศึกษา..... ๒๕๖๑

ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์..... โถงเรือ ๕๓๐๑๖.....

ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์..... น.ส. อรุณพรนา.....

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	- WATERPLAN + HEIGHT + AXIS + FOCAL POINT. -?
	- 11 มุมมอง WATERPLAN สลับทิศทาง / APPROACH ๕ โถง "VIEW"
	- ลักษณะการวางผังอาคารที่โถงเรือ → POINT.
	- MAX. WATER LEVEL ?
	- DESIGN LANGUAGE ของโถงเรือ (Form, สัดส่วน, สีอาคาร) → ปรึกษาอาจารย์?
	- โถงเรือ หน้าเรือ. ให้ออก DESIGN DIAGRAM สรุปรายละเอียด.
	- สถาปัตยกรรม → ออกแบบ ARCH. DETAIL.
	- ปลูกต้นไม้ - สัดส่วน → IE ROOF INDICATE FUNCTION.
	- MATERIAL ของโถงเรือ - CIRCULATION.
	NOTE: * - RICHNESS OF EXPERIENCE. VISUAL DOCUMENT ↑
	- BOH. DESIGN + DIAGRAM.
	- "SENSE" OF SPACE / ARCHITECT.
	* - ปรึกษาอาจารย์ → VIEW.
	- ออกแบบตามผังโถงเรือ → HOTEL DESIGN เพิ่มเติม.
	- FUNCTION ของ HOTEL. ให้ออกแบบเพิ่มเติม.

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจวิทยานิพนธ์.....

ภาพที่ 5.2 รูปภาพแสดงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(ภาคออกแบบ)

ท่านที่สาม อาจารย์วิญญู อาจารย์ภา

- ควรอธิบายผังและองค์ประกอบให้ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็น ทิศทาง หมู่น้ำหรือ แม่น้ำ
- อธิบายการพัฒนาโปรแกรมไม่ละเอียด
- การศึกษาเรือนไหลเดิมไปสู่การออกแบบแต่ละหลังไม่ชัดเจน ขาดองค์ประกอบตกแต่งแนวคิด การเสริมประสบการณ์

35

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

วพ-ศก ๐๓

ครั้งที่..... กลุ่มที่..... ลำดับที่..... ช่วงเวลาการตรวจ..... วันที่ตรวจ..... 11/12/14

ชื่อนักศึกษา..... น.ส อรุณ แก้วสง..... รหัส..... 530114..... ภาคการศึกษา..... ปีการศึกษา..... 2547

ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์..... โทษะ วิสาอา.....

ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์..... อ. จ. วิญญู อ. จ. ก. ก.

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	- ควรอธิบายผังของหมู่บ้าน ให้: องค์ประกอบ (ตำแหน่ง+ทิศทาง) ในข้อดี
	- อธิบาย แนวคิดจากทางตรงไม่ชัดเจน (หมู่บ้าน+แม่น้ำ)
	- อธิบาย ทางตรงไปตรงมา ไม่ชัดเจน
	- ทางตรงที่ขึ้นไหล่ ดินสูงจากแนวตรงแล้วลงลิ้นในโครงการ ไม่ชัดเจน. (ภาพประกอบตามผัง)
	- สัดส่วนของส่วนตรงในผัง ไม่ชัดเจนของทางตรง
	- มีจุดที่ตรงทำให้เห็นแนวนี้
	- มีไม่ได้ตรง + แนวตรง
	- ทางตรงด้วยแนวคิด แนวตรง + แนวตรง
	- ทั้งแนวตรงแนวตรง 100% ให้ แนวไป
	- ทั้งหมดนี้ทั้งหมดทุกส่วน ข้อดี
	- มีทิศทางส่วนแนวตรง ให้ แนวตรงชัดเจนในผัง
	การปรับปรุงภาพ

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจวิทยานิพนธ์.....

ภาพที่ 5.3 รูปภาพแสดงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(ภาคออกแบบ)

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557) สถิติการท่องเที่ยว. เข้าถึงจาก สถิติการท่องเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา: <https://www.mots.go.th>
- ถิ่นฐานไทลื้อในล้านนา. (2551) สถาบันวิจัยสังคม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เข้าถึงจาก ถิ่นฐาน
ไทลื้อในล้านนา: www.sri.cmu.ac.th
- ทวีสว่าง ปัญญากร. (2527) ตำนานเมืองยอง. เชียงใหม่ : ทรัพย์การพิมพ์.
- ทวีสว่าง ปัญญากร. (2529) ตำนานเมืองเชียงตุง. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มิ่งกมล หงษาวงศ์. (2551) “วิถีชีวิตอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทลื้อ,” ไทลื้อ. (51) :1-19.
- มูลนิธิกระเจา. (2551) ไทลื้อ. วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2551. เข้าถึงจาก มูลนิธิชนเผ่า
พื้นเมือง เพื่อการศึกษา: www.tubethai.org
- ลมูล จันทน์หอม. (2536) วรรณกรรมท้องถิ่นล้านนา. พิมพ์ลักษณ์: เชียงใหม่.
- แสง มาละแซม. (2539) คนที่ย้ายแผ่นดิน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สร้อยดี อ่องสกุล. (2559) ประวัติศาสตร์ล้านนา. กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์
พับลิชชิ่ง.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อนามสกุล นางสาว อรยา แก้วสุข

วัน/เดือน/ปีเกิด 22 กันยายน 2539

สถานที่เกิด โรงพยาบาล ท่าวังผา จังหวัดน่าน

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านผาหลัก

พ.ศ.2557 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน บดินทร เดชา สิงห์ สิงหเสนี
นนทบุรี

พ.ศ.2558 เข้าศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ที่อยู่ หรือ สถานที่ติดต่อได้

213/75 หมู่ 1 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110

หมายเลขโทรศัพท์ 0983500320

อีเมลล์ ORRAYA.KAEWSUK@ GMAIL.COM

Facebook อร ญา